

9th March 1961]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

சில இடங்களில் போலீசுக்கு டிரான்ஸ்போர்ட் வசதி போதவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதைப் பொறுத்தவரையில் போலீசார் பேரில் குறை இல்லை. நிதி நிலைமை காரணமாக வேண்டியதை பூராவும் அளிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் கேட்கும் அளவு கொடுக்கவிலையென்றாலும் மிக சிக்கலான நிலைமைகளைக்கூட சிறந்த முறையில் சமாளித்து வருகிறார்கள். நம்முடைய பாரட்டுதலைப் பெற்றிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் இவர்கள் மற்றவர்களின் பாரட்டுதல்களையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். ராணி விஜயத்தின்போது போலீசாரின் ஏற்பாடுகளைப் பார்த்து மற்ற நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்களும் பாரட்டினார்கள். இம்மாதிரி ஏற்பாடுகளை வேறெங்கும் கண்டதில்லை என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் தொண்டு புரிந்து வருகிற போலீசாருக்கும், அந்த இலாகாவிலுள்ள பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், சிறிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், கான்ஸ்டபிள்கள் எல்லோருக்கும் என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN rose.

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri K. Anbazhagan, cannot make a speech now. I am sorry. I cannot allow. Is the hon. Member pressing his cut motion? Unless the hon. Member withdraws, I have to put it to the vote of the House.

SRI K. ANBAZHAGAN: I press my cut motion, Sir.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 6,63,20,700 under Demand XIV—Police be reduced by Rs. 100”.

The Cut Motion was put and lost.

MR. SPEAKER: I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,63,20,700 under Demand XIV—Police”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: I only told the Hon. the Minister that the time allotted for Demand XIV—Police was four hours which would end by 12 o'clock and that he should finish his reply before that time, as otherwise the permission of the House should be obtained. I did not ask the Hon. the Minister to stop. But the hon. Member, Sri J. Matha Gowder misunderstood me and got angry and that is why I am saying this.

DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE AND DEMAND XIII—JAILS.

MR. SPEAKER: Now we have got two demands, viz., XII—Administration of Justice and XIII—Jails. If we sit till 2 o'clock we can finish these two Demands as we have got two hours more or else we will have to sit in the afternoon.

[9th March 1961]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, we can sit till 2 o'clock and finish the Demands.

MR. SPEAKER : In that case I shall call the Hon. the Minister at 1-30 p.m. to reply.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,29,08,800 under Demand XII—Administration of Justice.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,29,08,800 under Demand XII—Administration of Justice.”

I think there is no cut motion under this Demand. I suppose the hon. Members know that they should give the number of cut motion which they are going to move. No leaders of the opposition parties gave me the information. I am not going to canvas. They gave me only the cut motion No. 31 relating to Jails. Nobody rose also to move any cut motion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : My cut motion is there.

MR. SPEAKER : உங்கள் கட்டுமோஷன் 13-வது டிமாண்டுக்கு.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,40,64,900 under Demand XIII—Jails.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,40,64,900 under Demand XIII—Jails.”

I understand that all the opposition parties have agreed to hon. Member Sri V. K. Kothandaraman moving his cut motion. So he may now move his cut motion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : I move—

“ That the allotment of Rs. 1,40,64,900 under Demand XIII—Jails be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Cut motion moved—

“ That the allotment of Rs. 1,40,64,900 under Demand XIII—Jails be reduced by Rs. 100.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : We have already given the names of the members who will be moving the cut motions on these demands. They are already there. The fact is that nobody got up to move the cut motion. It is a fault. I accept.

9th March 1961]

MR. SPEAKER : I want to correct the hon. Member, Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar. No intimation was given to me regarding the cut motion on the Demand No. XII—Administration of Justice. I was only given the cut motion No. 31 of the hon. Member, Sri V. K. Kothandaraman, on Demand No. XIII—Jails. If the hon. Member, Sri V. K. Kothandaraman wants to move his cut motion on Demand XII—Administration of Justice, he may now move his cut motion. Is the Lon. Member moving his cut motion?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஆப் ஜஸ்டிஸ் மானியத்தின் பேரில் என்னுடைய பெயரில் வந்திருக்கக் கூடிய 19-வது வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கின்றேன்.

“ That the allotment of Rs. 1,29,08,800 under Demand XII—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Cut Motion moved—

“ That the allotment of Rs. 1,29,08,800 under Demand XII—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இப்போது நமது ராஜ்யத்திலே இருக்கக்கூடிய சிறைச்சாலைகளைப்பற்றி பார்க்கக் கூடிய நேரத்திலே இன்றைக்குத் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ அல்லது உண்மையிலேயே தவறு செய்தோ, உண்மையில் தவறு செய்யாமலோ குற்றம் சாட்டப்படுகின்றதினாலே, எந்த விதத்திலேயும் அவர்கள் பேரிலே வழக்குகள் தொடரப்பட்டு சிறையிலே தள்ளப்படுகின்றனர் என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். இப்படி ஜெயிலுக்குப் போகக்கூடியவர்களை, ஜெயிலிலே எப்படி நடத்தப் பட வேண்டுமென்பதுபற்றிய பிரச்சனைகளை இன்றைக்கு மாத்திரமல்ல, வெள்ளையன் ஆட்சி காலத்தில் இருந்து சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். ஜெயிலுக்குப் போகக்கூடியவர்கள் மீண்டும் வெளியே வரக்கூடிய நேரத்திலே திருந்தி, நல்ல முறையிலே அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டோ அல்லது கல்வியில் பயிற்சி இல்லாதவர்கள் கல்வியைக் கற்றுக்கொண்டோ அவர்கள் வெளியே வரக்கூடிய அளவிற்கு சிறைக்கூடங்கள் நல்ல கல்விக் கூடங்களாக மாற்றியமைக்கக் கூடியதன் அவசியத்தைப்பற்றி நாம் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு சிறைகளிலே கைதிகளை நடத்தக்கூடிய விதத்தைப் பார்க்கக்கூடிய நேரத்திலே நல்ல முறையில் நடத்தப்படுவது கிடையாது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஞாபகத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். அதிலும் அரசியல் கட்சிக் கைதிகள் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சிறையில் இருந்து வருகிறார்கள். மற்ற ராஜ்யங்களிலே அரசியல் கைதிகளை யெல்லாம் விடுதலை செய்யப்பட்டு இருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்திலே, அதிலும் குறிப்பாக

12 noon.

[Sri V. K. Kothandaraman] [9th March 1961]

இந்தியாவிலே முக்கியமாக தெலிங்கானாவிலே மிகப் பெரிய போராட்டம் நடந்தபோது அப்போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டு சிறையிலே அடைக்கப்பட்ட சிறைக் கைதிகளையெல்லாம்கூட விடுதலை செய்திருக்கக்கூடிய நேரத்திலே, நமது ராஜ்யத்திலே மட்டிலும் இன்றைக்கு அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வதற்குப் பதிலாக சிறையிலே 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இது ஏதோ அரசியல் நோக்கத்தோடு, பழி வாங்கக்கூடிய ஒரு எண்ணத்தோடுதான், இவர்களை மட்டும் விடுதலை செய்யாமல் அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் சர்க்கார் இருந்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. ஆகவேதான், இன்றைக்கு அரசியல் கைதிகளை உடனடியாக விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அப்படி சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே எதற்காக விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறோம் என்றால், 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒருவர் தொடர்ந்து சிறையில் இருந்தால் அவர்களுடைய நிலைமை எப்படியிருக்கும், அவர்களுடைய வாழ்க்கை எப்படியிருக்கும், அவர்களுடைய குடும்பம் எந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் என்பதையெல்லாம் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் படுகின்ற கஷ்டத்தை நாம் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த விஷயம் தெரிந்திருக்கும். ஆகவே, இது விஷயத்திலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களை விடுதலை செய்வது மாத்திரமல்ல. ஜனநாயகத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்ற நமது சர்க்கார், ஜனநாயகத்திலே உண்மையிலேயே நம்பிக்கை இருக்குமானால், இப்போது வரக்கூடிய தேர்தலுக்கு முன்னால் அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும். இந்த நிலைமையிலே அவர்களை விடுதலை செய்யாவிட்டால், அவர்களை வெளியிலே விட்டால் எங்கே எதிர்க்கட்சிக்கு ஆதரவாக அவர்கள் பிரசாரம் செய்யப் போகிறார்களோ என்ற எண்ணம் எதிர்க்கட்சியினருக்கு ஏற்படாத வகையில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, அவர்களை இந்தமாதிரியான ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே விடுதலை செய்வதற்கு இந்த சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அந்த எண்ணம் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இருக்குமென்பதை இந்தச் சமயத்திலே ரூபகப் படுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று ஜெயிலிலே பல் ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதையும் இந்த நேரத்திலே கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய ரூபகத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்; இது அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிந்த ஒரு விஷயம் என்று சொன்னபோதிலுங்கூட, அதைக் களைவதற்கு என்ன முயற்சிகள் இதுவரை எடுக்கப்பட்டது? உணவு கொடுக்கக்கூடியதிலே எத்தனையோ ஊழல்கள் நடைபெறுகிறது. இப்படி நடக்கின்றது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னால், எழுதிக் கொடுங்கள், அதை நாங்கள் கவனிக்கிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு வருவதை நாங்கள் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறோம். அதை நாங்கள் உடனடியாக

9th March 1961] [Sri V. K. Kothandaraman]

பரிசீலனை செய்கிறோம் என்றுகூட கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். அதை இந்த நேரத்திலே கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே நேரத்திலே இன்றைக்கு ஜெயிலில் காண்பதற்காக போடப்பட்டுள்ள ஜெயில் விசிட்டர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அங்கு நடக்கக் கூடிய ஊழல்களைப்பற்றி எடுத்துக் கூறுவதற்கே தயங்கக்கூடியவர்களைத்தான், அதுவும் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களைத்தான் ஜெயில் விசிட்டர்களாகப் போடப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். ஆகவேதான், இன்றைக்கு விசிட்டர்கள் கமிட்டியிலும் அல்லது விசிட்டர்களையும் போடக்கூடிய நேரத்திலே எல்லாக் கட்சிகளிலும் உள்ளவர்களைப் போடுவதற்கு முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இந்த அரசாங்கம் இருந்து வருகிறது. அப்படி எல்லாக் கட்சிகளின் அடிப்படையிலும் இது அமைக்கப்பட்டால், எங்கே ஊழல்களையெல்லாம் கண்டுபிடித்து பகிரங்கமாக்கி, நேருக்கு நேர் ஒப்படைத்துவிடப் போகிறார்களோ என்ற எண்ணமோ எண்ணவோ தெரியவில்லை. இந்த வேலைகளுக்கு ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களை மட்டும் போட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்று எண்ண வேண்டி இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல. ஜெயிலிலே இருக்கக்கூடிய ஒருசில அதிகாரிகள்கூட, நான் எல்லா அதிகாரிகளையும் சொல்லவில்லை, இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியைத் தவிர, மற்றையக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்று சொன்னால், மதிப்புக் கொடுக்கக்கூடாத நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்காக சொல்ல வேண்டுமானால், சென்ற ஆண்டிலே நவம்பர் மாதத்திலே திருச்சி ஜில்லாவிலே கம்யூனிஸ்டாக இருக்கக்கூடிய ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினராக இருக்கக்கூடியவர் ஜெயிலிலே இருந்திருக்கிறார். அவரைத் தடியால் அடித்துத் தாக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்களின் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதுபோன்ற நிலை சிறைகளிலே இருக்கக்கூடாது. இந்த அளவில் அடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் அதிகாரிகள் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால், அதைத் தீர்ப்பதற்கு அவர்கள் பேரிலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று இன்றைக்கு பெரிய ஜெயில்களிலும் இருக்கிறது. குறிப்பாக, வேலூரிலே உள்ள துறைப்பாடி சென்ட்ரல் ஜெயிலிலே இன்றைக்கு பல ஊழல்கள் நடப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அங்கே செக்கு ஆட்டி எண்ணெய் எடுப்பதற்காக வேண்டிய ஏற்பாடுகள் இருக்கிறது. அப்படி எண்ணெய் எடுப்பதற்கு எள் வேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் பொருள்களை வாங்குவதற்கு அங்கு

[Sri V. K. Kothandaraman] [9th March 1961]

டெண்டர் முறை அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை. டெண்டர் முறையிலே குறைந்த விலைக்கு யார் கொடுக்கிறார்களோ, அவர்களிடம் இந்தப் பொருள்களை வாங்குவதற்குப் பதிலாக, திடீரென்று அவர்கள் பிரியப்படக்கூடியவர்களுக்கு இந்த ஆர்டரைக் கொடுத்து பொருள்களை வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு இன்று நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இதையெல்லாம் கூட இன்றைக்கு மாற்றியமைக்கக்கூடிய அளவுக்கு, முறையாக நடப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே நான் ரூபகப்படுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று ஜெயில்களிலே எல்லாக் கட்சிகளினுடைய அரசியல் பத்திரிகைகளையும் படிப்பதற்கு இன்றைக்கு வசதி செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு சட்டசபையிலே இருக்கக்கூடிய வாசகசாலையில் எப்படி எல்லாக் கட்சிகளினுடைய பத்திரிகைகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதேபோன்று இன்னும் சர்க்காரால் அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டு பல இடங்களிலும் விற்பனை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு சர்க்கார் மூலமாக நடத்தக்கூடிய பத்திரிகைகள் எல்லாம் படிக்கக்கூடிய அளவுக்கு சிறையிலே உள்ளவர்களுக்கும் ஏன் இந்த வசதியைச் செய்து கொடுக்கக்கூடாது? இதிலே எந்தவிதமான தவறுகளும் இல்லையாகையால், எல்லாக் கட்சிப் பத்திரிகைகளையும் சிறையிலே படிப்பதற்கு அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் ரூபகப்படுத்திக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் அனுமதிப்பதுதான் ஜனநாயக முறை என்பதையும் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, உடனடியாக இந்த சிறைகளிலே இருக்கக்கூடிய, பல ஆண்டுக் காலமாக இருக்கக்கூடிய, சிறையிலே வாடி வதங்கக்கூடிய அரசியல் கைதிகளை உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்ற விவரத்தையும், அதே போன்று ஜெயில்களிலே இருக்கக்கூடிய ஊழல்களை பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும், அங்கே இருக்கக்கூடிய கைதிகளை நல்ல வர்களாக திறமையானவர்களாக மாற்றியமைப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அவர்களுக்கு குடிப்பதற்குக் கூட நல்ல தண்ணீர் வசதி இல்லை. அதேமாதிரி, யாராவது மந்திரிகள் அல்லது அதிகாரிகள் சிறையைப் பார்ப்பதற்காக வருகிறார்கள் என்று சொன்னால், அப்போது மட்டும் நல்ல உடைகளைக் கொடுத்து போட்டுக்கொள்ளச் சொல்வதும், அவர்கள் அப்படிப் போனவுடன்; மீண்டும் கிழிந்த, மோசமான உடைகளைக் கொடுத்து அதைப் போட்டுக்கொள்ளச் சொல்வதுமான ஒரு நிலை இருப்பதை நாம் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல. அதிகாரிகள் வரக்கூடிய நேரத்திலே, அல்லது அமைச்சர்கள் போகக்கூடிய நேரத்தில், ஜெயிலில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அந்த இடத்தில் இல்லாத அளவுக்கு ஒவ்வொரு கைதியாக கூப்பிட்டு கேட்டால் கூட கைதிகள் கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு தயங்குகிறார்கள். அவர்கள் எங்கே அதிகாரிகளைப்பற்றி சொல்லிவிடுவார்

9th March 1961] [Sri V. K. Kothandaraman]

களோ என்று நினைத்து, அவர்களைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லக் கூடாது என்று அதிகாரிகள் சொல்லி வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜெயில் அதிகாரிகள் முன்னால் இருக்கிற காரணத்தினால், அவர்கள் முன்னிலையில் ஊழல்களை எடுத்துக் கூறவும் கைதிகள் பயப்படக்கூடிய அளவுக்கு, தயங்கக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, திடீரென்று போய் ஜெயில்களை பார்வையிட வேண்டும். ஜெயில்களை பார்வையிடுவதற்கு பார்வையாளர்களை நியமிக்கும்பொழுது எல்லாக் கட்சியிலிருந்தும் நபர்களை நியமிக்க வேண்டும். ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை மட்டும் பார்வையாளர்களாக நியமித்தால், ஊழல்களை போக்க முடியாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri T. T. DANIEL: Mr. Speaker, while supporting this Demand, I wish to place some facts for the consideration of the Government. While appreciating the present system of administration of justice, I would say at the very outset that litigation in our country at present is really very very expensive, and is beyond the reach of the common man. It is so expensive that the poor man who is unable to carry on his litigation, in the long run fails and he is not able to work out his rights and liabilities through the courts. As a first step towards minimising the expenditure in litigation, they should come forward to abrogate the court-fee regulation. That regulation is only the creation of British Imperialism. It is the creation of the imagination of the Britishers. But, even the British people who gave this to us have no similar laws in their country. I would also say that there are no similar enactments in any part of the civilised world. The legal concept lying underneath this court-fee regulation is—I would characterise it—primitive. Because, the suggestion seems to be made is that aggrieved parties can get justice only if they pay some money by payment of court-fee. I would even put it in another way; it seems that justice can be had only if money is paid. I would say that Madras should be the pioneer State in this field to lay down its axe at the root of the court-fee regulation.

Secondly, I would say that however much judges may try their level best to dispose of the cases as quickly as possible, considerable delay is caused because of the cumbersome procedure that they have to follow in the administration of justice as laid down in the Civil Procedure Code and also in the Criminal Procedure Code. A Legal Committee consisting of Judges and Members of the Legislature may be constituted to suitably amend the provisions of the Civil Procedure and Criminal Procedure Codes so that as far as possible all formalities may be dispensed with and courts may be in a position to render justice as early as possible. Justice delayed is justice denied. I would also say that in our State we are able to provide legal aid in some cases. I would urge that legal aid must be given to all poor people in all types of cases. A Board of Lawyers in each district may be constituted and they may be given

[Sri T. T. Daniel]

[9th March 1961]

some honorarium and may be entrusted with the task of giving legal assistance in all cases where the parties in the cases are unable to get any legal assistance otherwise.

As far as the territorial jurisdiction of the courts is concerned, at present, it is rather massive and extensive. We should create more civil courts and criminal courts so that it may be possible for all persons to reach them quickly and may minimise the expenditure of the parties concerned in the cases. As far as village courts are concerned, I should say that we must increase the number of village courts so that justice may be meted out very conveniently in most cases at the village level itself.

In this connection, I wish to refer to another matter. There are no conveniences in the courts for the use of Advocates as well as the parties and clients. There is also no provision for clients sheds in many courts. I request the Government to arrange to provide urinal and latrine conveniences in all the courts for the use of Advocates and clients attending the courts. In certain districts, I understand that the District Judges are not having even proper houses. I suggest that the Government should construct houses for the District Judges in all the districts.

Incidentally, I would like to refer to another difficulty which has cropped up in the civil courts in the Kanyakumari district. I would like to draw the attention of the Hon. Minister to article 348 of the Constitution which deals with the language to be adopted in the High Courts. This is what article 348 (1) states:— Notwithstanding anything in the foregoing provisions of this Part, until Parliament by law otherwise provides—

(a) all proceedings in the Supreme Court and in every High Court . . . shall be in the English language.'

Article 348 (2) states—

'Notwithstanding anything in sub-clause (a) of clause (1), the Governor of a State may, with the previous consent of the President, authorise the use of the Hindi language, or any other language used for any official purposes of the State, in proceedings in the High Court having its principal seat in that State :

Provided that nothing in this clause shall apply to any judgment, decree or order passed or made by such High Court.'

Now, section 137 of the Civil Procedure Code deals with what should be the language of the civil courts. It lays down as follows :—

'The language which on the commencement of this Code is the language of any court subordinate to the High Court shall continue to be the language of such subordinate courts until the State Government otherwise directs.'

9th March 1961] [Sri T. T. Daniel]

Sub-section (2) of section 137 states—

‘The State Government may declare what shall be the language of any such court and in what character applications and proceedings in such courts shall be written.’

Now, Sir, the Civil Procedure Code has been extended to the Kanyakumari district. At the time when it was extended to the three taluks of Thovala, Agastheeswaram and Kalkulam, the language of the civil courts in those taluks was both Tamil and Malayalam, but in the civil courts in the Vilavancode taluk it was only Malayalam. I request the Government that they may issue a notification under sub-section (2) of section 137 of the Civil Procedure Code stating that Tamil should be the language of all the courts in the transferred territory. If difficulty was experienced by the minority of people who knew only Malayalam in the district of Kanyakumari, it could be stated that they might file their documents in Malayalam and whenever they did so, they must also file along with those documents, a translation of the same either in English or Tamil.

So far as Demand XIII—Jails is concerned, although ample provision has been made for the prisoners in Jails, even for small offences prisoners are shifted from the ordinary sub-jail to the District Central Jail and that creates a lot of difficulties for the prisoners who are undergoing imprisonment and they cannot have close association with their family members. They are more or less cut off from their families and that adds to the misery of the members of the family. So, I would suggest that especially in prohibition cases, the persons who are convicted may be allowed to undergo their term of imprisonment in the sub-jail itself as far as possible.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister will reply at 1-30 p.m. and the Opposition leader will speak at 1-15 p.m. Then there are about 50 minutes left for five hon. Members to speak. I allow ten minutes for each hon. Member.

SRI A. GOVINDASAMY:

கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் கனம் அமைச்சர் ஜெயில் மான்யத் தின்மீது கோரி இருக்கும் மான்யத்தை எதிர்த்து நான் சில வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை அனுசரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் தமிழ் நாடு பூராவிலும் இருக்கிற சப் ஜெயில் களை எடுத்துக்கொண்டால் மிகவும் அசத்தமான முறையிலே இவை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் மறுக் காமலே ஒப்புக்கொள்வார்கள். நல்ல சுகாதாரத்தோடு சப் ஜெயிலிலே கைதிகள் வைக்கப்படாததன் காரணமாக, நீதி மன்றத் திற்குச் சென்று வழக்குகள் விசாரிக்கப்படுவதற்குள்வாகவே,

[Sri A. Govindasamy]

[9th March 1961]

அவர்கள் ஆஸ்பத்திரிக்கு போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதை அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்க முடியாது. மேலும் போராட்ட காலங்களிலே மூன்று பேர், நாலு பேர் தங்கக்கூடிய சிறிய அறையிலே 10 அல்லது 12 பேரை அடைத்து விடுகிறார்கள். அதுவும் இரவு நேரங்களிலே மலஜலம் கழிப்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். இது அமைச்சருக்கே தெரியும். அனுபவத்தை ஒட்டி வெள்ளைக்காரர் ஆட்சி காலத்தில் அவர்கள் அப்போது சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளையே நான் இங்கே சொல்லுவதற்கு வருத்தப்படுகிறேன். வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தலைவர்களுக்கு இத்தகைய முறைகள் சிறையில் கையாளப்பட்டன என்று காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதே பழைய முறைகளில்தான் இப்பொழுது காங்கிரஸ்காரர்களும் ஆட்சி நடத்துகிறார்கள் என்றால், அதற்கு என்ன சமாதானம் சொல்ல முடியுமென்று கேட்கிறேன். இதிலே மாறுதல்கள் ஏற்படுவதற்கு வழிவகைகள் செய்தார்களா என்றால், கிடையாது. சப் ஜெயிலிலே இருக்கிற தூர் நூற்றமும், மூட்டைப் பூச்சி தொந்தரவும் சொல்லிமுடியாது. என் சொந்த அனுபவத்தை ஒட்டி, நான் இரண்டு முறை சப் ஜெயிலிலே வைக்கப்பட்ட நேரத்திலே அனுபவித்த கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னெவிட நீண்ட காலங்களுக்கு பலமுறை ஜெயிலுக்கு சென்றிருக்கிறார்கள் நமது பேரலின் அமைச்சர் அவர்கள். அவருக்கு இந்தக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் தெரியும். குற்றவாளிகளா இல்லையா என்ற அளவுக்கு விசாரணை செய்ய வேண்டிய கட்டத்தில் கைதிகள் சப் ஜெயிலில் வைக்கப்படுகிறார்கள். அங்கேயே இவ்வளவு கொடுமை தலைவிரித்து ஆடுகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அங்கே நல்ல உணவு கொடுக்கப்படுவது இல்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இரவிலே அங்கே பூட்டி வைக்கப்படுகிறவர்கள் விடியற்காலையில் கக்கூசுக்குச் செல்லுவதற்கு ஒரு ரன்னிங் டேலே அங்கு நடக்கிறது. அந்த சப் ஜெயில்களைச் சுற்றி கக்கூஸ்கள் அமைக்கப்படுமேயானால், இந்தக் கைதிகளுடைய உபாதையைத் தவிர்க்க முடியும். ஆகவே, இதை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதுடன், அதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தண்டிக்கப்பட்ட கைதிகள் சென்டிரல் ஜெயிலிலே வைக்கப்படுகிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்குப் போதுமான மரியாதை கொடுப்பது கிடையாது என்பதை நிச்சயமாக அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் கையாளப்பட்ட அதே முறைகள்தான் இன்றும் சுதந்திர சர்க்கார் வந்தும் கூட கையாளப்படுகின்றன. அப்படி சென்டிரல் ஜெயிலில் எசுகிகள் செய்து தந்திருப்பார்களேயானால் அதை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜெயில்களுக்கு விசிட்டர்கள் நியமிக்கும் விஷயத்திலும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே போடப்படுகிறார்கள். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பதே இல்லை.

9th March 1961]

SRI P.S. CHINNADURAI : On a point of order Sir, சபையிலே போதுமான அங்கத்தினர்கள் இல்லை என்று தெரியவருகிறது. தயவுசெய்து கோரம் ஏற்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஜெயில் மான்யம் தானே . . .

(இந்தச் சமயத்தில் மணி அடிக்கப்பட்டு, சில அங்கத்தினர்கள் சபைக்கு வந்தார்கள்).

MR. SPEAKER : இப்பொழுது கோரம் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி தொடர்ந்து பேசலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த மான்யத்தின்மீது பேசுகிற பொழுது அவையிலே போதுமான உறுப்பினர்கள் இல்லாததை கனம் அங்கத்தினர் சின்னதுரை சுட்டிக்காட்டினார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஜெயில் மான்யத்தின்மீது அங்கத்தினர்களுக்கு அக்கறை இல்லைபோல் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அக்கறை உள்ளவர்கள் எடுத்துக் கூறுவதை பொறுப்புள்ள அமைச்சர் கவனித்து அந்தக் குறைபாடுகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும். கோரம் இல்லாததை எடுத்துக் காட்டினதற்காக அங்கத்தினருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசியல் கைதிகள் அன்றாடச் செய்திகளை தெரிந்துகொள்வதற்கு அவர்களுக்கு வசதி தரப்படுவதில்லை. ஜெயிலில் இருக்கும் பொழுது கைதிகளுக்கு பத்திரிகைகள் கொடுப்பதினால் என்ன ஆபத்து வந்துவிடும் என்று தெரியவில்லை. இந்த சர்வ சாதாரண சலுகையைக் கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டும்.

ஜெயில்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் சப்ளை செய்யும் பொறுப்பு ஏற்கெனவே சுட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. என்ன காரணத்தினாலோ தெரியவில்லை, இப்பொழுது வெளியார்களுக்கும், தனிப்பட்ட கண்டிராக்டர்களுக்கும் கொடுக்கலாமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். சுட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகக் கிடைக்கிறபொழுது நல்ல பொருள்கள் குறிப்பிட்ட நியாய விலையில் கிடைத்து வந்தன. தனிப்பட்ட நபர்களுக்குக் கொடுப்பதை நிறுத்த வேண்டும். ஏற்கெனவே கையாளப்பட்ட முறையை அனுசரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசியல் கைதிகளைப் பார்க்க வருகிறவர்களுக்கு அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் பார்ப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

ஜெயிலிலே இதரக் குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு தண்டனை அனுபவிக்கிறவர்களை வேலை வாங்குகிறார்கள். கவர்ன்மெண்ட் பிரசிலே வேலை செய்யச் சொல்கிறார்கள். அதற்குக் கூலி குறை

[Sri A. Govindasamy]

[9th March 1961]

வாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. சிறை தண்டனை முடிந்து வெளியே வருகிறபொழுது ஒரு சிறு தொகையாவது கிடைக்கும் அளவுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால், வாழ்நாள் பூராவும் ஜெயிலிலே கழித்து விட்டு வருகிற கைதிகளின் வாழ்க்கைச் செலவுக்கு வசதியாக இருக்கும். இதையும் அமைச்சர் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜெயிலிலே இருப்பவர்கள் நல்ல காய்கறிகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற காய்கறிகளை அவர்களே சாப்பிடுவதற்கு வசதி செய்து தரப்படவில்லை என்பது அமைச்சருக்கே தெரியும். கொடும் குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு ஜெயிலிலே நீண்ட நாட்களாக இருப்பவர்களுக்கு திருக்குறள் போன்ற ஒழுக்க நூல்களிலிருந்து நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்லி அவர்கள் வாழ்க்கையிலே திருந்துவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

12-30
p.m.

அது மாத்திரமல்லாமல், குழந்தைகள் இளம் வயதுக் குற்றவாளிகள் பள்ளிகளில் வாசிக்கும் மாணவர்கள், குற்றம் செய்திருந்தாலும், பின்னால், நல்ல உத்தியோகம் செய்யவும், உத்தியோகத்தில் உயர்வு காணவும், முன்னேற்றப் பாதையில் போகவும், இப்பொழுது எடுக்கும் முயற்சிகளோடு, மேலும் பல நல்ல முயற்சிகளை எடுத்து, அவர்களை நல்ல வழிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும், அதற்கான காரியங்களை சர்க்கார் கையாள வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இளம் குற்றவாளிகளைத் திருத்த முடியும். ஆகவே, அவர்களை உயிரோடு கொல்லும் முறையிலே காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது. தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டியதுதான் என்றாலும், அவர்களைப் பாதி உயிரோடோ, குத்துயிரும் சூலீ உயிருமாகவோ வெளியில் வரும் நிலையில் செய்து விடாமல் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் அரசியல் கைதிகள் இரவு நேரங்களில் உணவுக் கோளாறுகள் காரணமாகவோ அல்லது வயிற்றுக் கோளாறு காரணமாகவோ வெளிக் குப்பை போக வேண்டுமென்றால், சட்டியில்தான் மலஜலம் கழிக்கவேண்டும் என்று சொல்வது அனுபவத்தை ஒட்டி அமைச்சருக்கும் தெரியும், மிகவும் கஷ்டமானது என்று. அப்படிக்கைதிகளாக இருப்பவர்கள் தப்பிச் செல்ல எந்தநிதமான வசதியும் கிடையாது. போலீஸ் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் பாதுகாப்பில் கக்கஸ் போகும் அனுமதி அளிக்க வேண்டும். இதிலே மூன்று நான்கு பேர்கள் ஒரு அறையில் இருக்கும்போது, ஒருவர் மலஜலம் கழிக்கும்போது மற்றவர்கள் மூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு, அந்த நாற்றத்தை சகித்துக்கொண்டு இருப்பது எவ்வளவு கஷ்டமானது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியக்கூடியது. அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம், தண்டனை என்றால் கொடுமையை அனுபவிக்கத்தான் வேண்டும், அது மாமி யார் வீடு அல்ல, அங்கே செளகரியமாக இருப்பதற்கு என்று. உண்மையிலேயே, அவர்களும் மனிதர்கள் என்று பாவித்து, ஏதோ காரணத்தால் குற்றத்திற்கு உள்ளானார்கள். ஆனால், இம்மாதிரி துர்நாற்றத்தை சகிக்கவேண்டும் என்று இல்லாமல், அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9th March 1961] [Sri A. Govindasamy]

நம் சென்ட்ரல் ஜெயிலை மாற்றி வேறு இடத்திற்கு கொண்டு போகப் போவதாக இருந்ததே, அதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அறிய விசும்புகிறேன். ஜெயில் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் என்னென்ன குறைபாடுகளை சுட்டிக் காட்டினார்கள், அவற்றை அகற்றி, அவர்கள் சிபாரிசுகளை அமுல் நடத்த என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மேலும் ஜெயில் வார்டர் சம்பளத்தை கொஞ்சம் உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகத்திற்கான செலவையும், ஜெயில் நிர்வாகத்திற்கான செலவையும் கோரி அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, உயர் நீதி மன்றத்தைப் பொறுத்தவரை, இப்பொழுது ஒரு பொதுவான நியதி இருக்கிறது. புதிதாக நீதி பதிகளைப் போடும்போது, சென்னை வழக்கறிஞர்கள் என்றிருப்பவர்களை மட்டுமே நியமிக்கும் முறை இருந்து வருகிறது. அப்படிப்பட்ட பதவிகளுக்கு மாகாணம் பூராவும் இருக்கும் வழக்கறிஞர்களை எடுத்து அவர்களில் தகுதி உள்ளவர்கள் இருந்தால், அவர்களையும் நியமிக்கும் பழக்கத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது, பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர் பதவிக்கு எப்படி சென்னையில் இருக்கக்கூடியவர் மற்றும் மாகாணம் பூராளிலும் இருப்பவர்கள் இவர்களிலே திறமை உள்ளவர்கள் கிடைக்கும்போது அப்படிப்பட்டவர்களை நியமிக்க எப்படி முன்வந்தார்களோ, அதேபோல இந்த உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் விஷயத்திலும் அம்மாதிரியான ஒரு கொள்கையை வகுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஆப் கிரிமினல் ஜஸ்டிஸ்பற்றிப் பேசும்போது, ஸ்டேஷனரி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் குறைந்த சம்பளம் தான் வாங்குகிறார்கள். அது அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். நீதித் துறையில் மிகக் குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்கள் அவர்கள் தான். அதைப்பற்றி அவர்கள் மாநாடுகளிலும், மற்ற முறையில் இந்த சட்ட மன்றத்திலும்கூட வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் சட்டப் படிப்பு படித்தவர்கள்தான்; முன்சீப்களாக ஆகக் கூடிய தகுதி உள்ளவர்கள். ஆனால், முன்சீப்களுக்கு ஒரு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது, ஒரு ராங்க் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே அளவில் இவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். இவர்களும் அதே வேலையைத்தான் செய்கிறார்கள்; பார்க்கப் போனால் இவர்கள் அதிகமாகவே செய்கிறார்கள். பொதுவாக குற்றங்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தாலும், அதிகமாகவே யிருக்கிறது. ஆகவே அதற்குத் தக்கவாறு அவர்களுக்கு சம்பளமும் ராங்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri S. Lazar]

[9th March 1961]

இந்த மானியத்தில் ஒரு பகுதி இந்தியன் லா ரிப்போர்ட்டிக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தப் பிரசாரம் மிகக் கேவலமான நிலையில் இருக்கிறது. அதே போன்று தனியார்களும் பிரசுரிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரசாரம் இந்த வாரம் கேஸ் நடந்தால், மறு வாரம் வெளி வந்துவிடுகிறது. இவர்கள் பிரசாரம் பல காலமானாலும் வெளி வருவதில்லை. இன்றைக்கு மாகாணத்தில் உள்ள 5,000-க்கும் மேலான வழக்கறிஞர்கள் எல்லோரும் எம்.எல்.ஜே. போன்ற பிரசுரங்களை வாங்கி விடுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பணம் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பெரிய திட்டம் ஆகும். ஆகவே, ஒன்று அரசாங்கம் இதைக் கைவிட்டுவிட்டு, அரசாங்கமும் தனியார் பிரசுரிக்கும் பதிப்புகளை வாங்கவேண்டும். அல்லது அவர்கள் பிரசுரிக்கும் ஐ.எல்.ஆர். போன்றவைகளை எந்த காலதாமதமும் இன்றி பிரசுரித்து விற்பனைக்குக் கொண்டுவந்து நல்ல பலன் உள்ளதாகச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இதற்கு பணம் வழங்குவது பொருத்தமாக இருக்கும், நன்றாக இருக்கும்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் டேனியல் அவர்கள் ஒரு கருத்தினை சொன்னார்கள். நீதி நிர்வாகம் அரசாங்கத்தின் கடமையாகும், கட்டணம் விதித்து அதை ஒரு வருவாய் தரும் துறையாக நடத்தி வருவது பொருத்தமல்ல என்று. அதை நானும் ஆதரிக்கிறேன். உதாரணமாகப் பார்க்கப் போனால், இந்த இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு மூலமாக வரும் பணத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். நீதி நிர்வாகத்திற்கு ஆகும் செலவு மொத்தம் 149 லட்ச ரூபாய் என்றால் வரவு ரூபாய் 169 லட்சமாக இருக்கிறது. ஆகவே, 23 லட்ச ரூபாய் அதிகப்படியாகத்தான் வருவாய் அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது. இது கிரிமினல் நிர்வாகத்தைச் சேர்த்துச் சொல்லுகிறேன். குற்றவாளியைத் தண்டித்து மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. ஆகையினால் சிவில் கோர்ட்டுகளைப் பொறுத்தவரை, அதிலே செலவாகும் கட்டணத்தை விதித்தால், பண்டமண்டல் ஐஸ்டிஸ்டுக்கு ஒத்ததாக இருக்கும். இதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மாற்றுவது என்றால் அரசாங்கம் தயங்குகிறது என்றார்கள். இதைப்பற்றி நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. அரசாங்கமே ஏற்படுத்தியிருக்கும், லா கமிஷன் அதைப்பற்றி மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் டேனியல் சொன்னதுபோல், வெள்ளைக்காரன் கையாண்ட முறையை நாமும் கையாண்டு இதை ஒரு வருவாய் வரும் துறையாக இல்லாமல் மாற்றியமைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நிதி இருக்கக்கூடிய நிலையில் மாற்றியமைக்க அரசாங்கத்தால் முடியாவிட்டாலும், கட்டணத்தைக் குறைக்கவாவது முன்வர வேண்டும்.

ஸ்டாம்கால் கோர்டு ஜூரிஸ்டிக்ஷன்பற்றி அமைச்சரவர்களுக்கும் தெரியும். ஒரு தீர்ப்பு ஏற்பட்டால், அதைப்பற்றி நேரிடையாக உயர் நீதி மன்றத்திற்குத்தான் ரிவிஷன் வரவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அது எந்த அளவுக்கு நொட்டி கொடுக்கிறது என்பதை அமைச்சரும் உணர்ந்திருப்பார்கள். எங்கு பார்த்

9th March 1961]

[Sri S. Lazar]

தாலும் கவலைக்கிடமான நிலைதான் நிலவுகிறது. ப்ரோ.நோட்டு அல்லது மற்ற சாதாரண ட்ரான்ஸாக்ஷனிலே வரும் தாவாக் கனிலே, முடிவு ஏற்பட்டு முடிவு சரியில்லை என்றால், உயர் நீதி மன்றத்திற்குத்தான் வரவேண்டும். அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். மற்றைய அப்பீல்கள் ஜில்லா கோர்ட்டுக்கு என்று எப்படி ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோமோ, அதேபோல் இதிலும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப் பொறுத்தவரை லா கமிஷன்கூட சிபாரிசு செய்திருப் பதாக ஞாபகம். இதிலே முரண்பாடான நிலைமை இருக்கிறது. அதைப்பற்றி கூட வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்திலிருந்து கோரிக்கை வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

தாவாக்கள் போடும்போது சிவில் கோர்ட்டுகளைப் பொறுத்த வரைக்கும் முதலில் தாவா போடுகிறார்கள். அதன் முடிவிற்கு மேல் அப்பீல் செய்கிறார்கள். அதன் மேல் செகண்ட் அப்பீல் என்று போடுகிறார்கள். கோர்ட்டு கட்டணத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஒவ்வொரு கோர்ட்டிலும் கட்டணம் கட்டப் படுகிறது. அந்தக் கட்டணம் அரசாங்கத்தைச் சேருகிறது. முதலில் தாவா போட்டுவிட்டு ஏதோ ஒருவருடைய தவறு தலால் அப்பீல் செய்யப்படுகிறது. அங்கே தவறு நடந்தால் அங்கிருந்து செகண்ட் அப்பீல் செய்யப்படுகிறது. கடைசியில் தாவா செய்தவருக்கு சாதகமாக தீர்ப்புக் கிடைத்தால் மூன்று கட்டங்களில் அந்த ஆசாமி கோர்ட்டு கட்டணம் கட்ட வேண்டிய தாக இருக்கிறது. பிறருடைய தவறுதலால் தாவா செய்தவரோ அல்லது எதிர்க் கட்சிக்காரரோ கோர்ட்டு கட்டணம் செலுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் ஏதாவது ஒரு கட்டத்தில் கோர்ட்டு கட்டணத்தை வசூல் செய்துவிட்டு, மற்ற இடங்களில் கோர்ட்டு கட்டணம் செலுத்தப்பட்டிருந்தால் அதை கட்டியவருக்குத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடலாம். அந்த முறையில் கட்டணம் சம்பந்தமாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும். ஆகவே, மூன்று கோர்ட்டுகளிலும் கட்டணம் கட்டியிருந்தால் ஏதாவது ஒரு தடவையில் கட்டிய கட்டணத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மற்ற கோர்ட்டுகளில் கட்டிய கட்டணத்தை திருப்பிக் கொடுத்து விடக்கூடிய அளவில் திருத்தி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அத்துடன் உயர்நீதி மன்றங்களில் இப்பொழுது ஒரு முறை யைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். அதாவது தாவாக்களை எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்குலர் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒரிஜினல் ஜூரில் டிக்ஷனில் கணக்கு எடுக்கிறார்கள். சிவில் கோர்ட்டுகளுக்கு அவ் வாறு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் ரெண்ட் கண்ட்ரோல் போன்ற கேஸ்களை அவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதாக இல்லை, கணக்கில் சேர்ப்பது இல்லை. இதைப் போன்று இன்னும் பல தாவாக்கள் எல்லாம் கணக்கில் சேர்த்துக் கொள்வது இல்லை. உயர் நீதி மன்றங்கள் இப்படி சர்க்குலர் விடுத் திருப்பதால் இவைகளையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் டிஸ்போசல் காட்டவேண்டும் என்பதற்காக ஒரிஜினல் சைட்டில்

[Sri S. Lazar]

[9th March 1961]

போடக்கூடிய தாவாக்களுக்கு மட்டும் டிஸ்போசல் காண்பிக்கிறார்கள். அந்த முறை மாற வேண்டும். எல்லாவற்றையுமே கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு டிஸ்போசல் காட்ட வேண்டும் என்ற அளவில் இருக்க வேண்டும். இது அவசியமாக இருக்கிறது.

அடுத்து பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகளுக்கு சிலில் ஜூரில் டிக்ஷன் இருக்கக்கூடிய அளவில் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படலாம். அதை எடுத்து விடவேண்டும் என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. ஆகவே அந்த அதிகாரத்தை அவர்களிடமிருந்து எடுத்துவிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன் பேசியவர்கள் பலர் குறிப்பிட்டார்கள் கோர்ட்டுகளில் சரியான வசதிகள் கிடையாது என்று ஒரு தனியார் நடத்தக்கூடிய தொழிற்சாலையில் எத்தனை பேர்கள் வருவார்கள் என்ற அடிப்படையில் சில வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப்போலவே கோர்ட்டுகளுக்கு கணக்கற்ற பேர்கள் வருகிறார்கள். அந்த அளவில் அங்கு தக்கபடி யூரினல், கக்கஸ் முதலியவைகள் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றத்தை பொருத்தவரைக்கும் அங்கு நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் வருகிறார்கள். அங்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே, அங்கு ப்ளஷ் அவுட்சிஸ்டம் வைத்துக்கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இதையும் அரசாங்கம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஜெயில் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் அதிலும் முக்கியமாக திருச்சி ஜெயிலைப் பொறுத்த வரைக்கும் அதைப்பற்றி அடிக்கடி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நகரத்திற்கு மத்தியில் இருக்கக்கூடிய சப்-ஜெயிலை மத்திய ஜெயில் ப்ரமிஸஸுக்கு மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அடிக்கடி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு நகர மத்தியில் அது இருப்பது அவ்வளவு நலமாக இல்லை. இதை மாற்றுவதனால் அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது. ஆகவே சீக்கிரத்தில் அதை மாற்றி அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நகர மக்களுடைய சார்பாகவும் கனம் அமைச்சரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக இந்த நீதி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் நமது மாகாணம் நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்று பெயர் வாங்கி இருக்கிறது. சிறந்த முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்றும் எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்போலவே சிறை நிர்வாகமும் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது இந்த மாகாணத்தில் என்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் நல்ல பெயர் வாங்கி இருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட பல் சிக்கலான இலாகாக்கள் கனம் அமைச்சரிடம் இருந்த போதிலும்கூட அவை

9th March 1961]

[Sri S. Lazar]

களை அவர் திறமையாக நடத்தி வருகிறார்கள். அவர் அப்படி நல்ல முறையில் திறமையாக நடத்தி வருவதற்காக இந்த சபையின் சார்பாக என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM:

மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கொடுக்கப்பட்ட திருத்தப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் குறிப்பிடுகிறேன். உண்மையிலேயே இன்றைக்கு நீண்ட நாட்களாக தண்டனை அடைந்து சிறையில் இருக்கக்கூடிய அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்ய வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமும் அவசரமுமாக இருக்கிறது. கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒரு கொள்கை அடிப்படையில் இந்தாடி பூராவும் ஒரு இயக்கத்தை நடத்தியது. அந்த இயக்கம் இப்பொழுது தீர்ந்துவிட்டது மாதிரி அல்ல. அந்த இயக்கத்தை ஆரம்பித்த பெரியவர்கள் அவ்வளவு பேர்களும் வெளிநரில் இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் மட்டும் சிறையில் இருப்பது உண்மையிலேயே நியாயமாக இல்லை. நேரடியாக கொலையில் சம்பந்தப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் பாதகம் இல்லை. சதி என்ற பெயரால் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் கூட இப்பொழுது சிறையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை யெல்லாம் விடுதலை செய்வது நியாயம். அவர்களை உடனே விடுதலை செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

ஜெயிலைப் பொறுத்த வரைக்கும் பொதுவாக அங்கு பார்வையாளர்களாக போகக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் அதேகமாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்களையும் பார்வையாளர்கள் ஜாப்தாவில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிறைகளைப் பொறுத்த வரைக்கும், நாம் இன்றைக்கு சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகும் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் எப்படி சிறைகள் இருந்தனவோ அப்படியேதான் இன்றைக்கும் இருக்கின்றன. அப்பொழுது எவ்வளவு கேவலமாக இருந்ததோ அவ்வளவு கேவலமாக இப்பொழுதும் இருக்கிறது. இன்றைக்கு சிறையில் இருக்கக் கூடிய கைதிகள் மனித வாழ்க்கையை நடத்துவதாகவே இல்லை. இன்னும் கூட அந்தக் காலத்தில் சிறைகள் இருந்தது போல் இருக்க வேண்டுமா?

சென்ற ஜூன் மாதம் சுமார் ஒன்றரை மாத காலம் சிறையில் இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அப்படி நான் ஒரு சப்-ஜெயிலில் இருந்தேன். அங்கே அதிகப்படியான மூட்டைப் பூச்சி தொல்லை இருந்தது. அதை சகிக்க முடியவே இல்லை. அதற்கு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை போதுமானதாக இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மூட்டைப் பூச்சி தொல்

[Sri K. R. Nallasivam] [9th March 1961]

லையை ஒழிக்க வேண்டும் என்று ஏதோ டி.டி.டி. போன்றவைகள் தெளிக்கப்பட்டன. அங்குள்ள சந்து பொந்துகளும் அடைக்கப்பட்டன. இருந்தாலும் அதன் தொல்லை ஒழியவில்லை. அங்கு அதிகமாக உற்பத்தியாகிக்கொண்டதான் இருந்தது. மனிதன் உணவு இல்லாமல்கூட இருக்கலாம். ஆனால் இந்த மூட்டைப் பூச்சி தொல்லையில் வசிப்பது என்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. இரவு பூராவும் அதை சகித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே அதைக் கண்டிப்பாக ஒழிக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சில மத்திய ஜெயில்களும் சப்-ஜெயில்களும் பாழடைந்த கட்டிடத்தில் இருக்கின்றன. வெளித் தோற்றத்தில் அவைகள் நன்றாக இருந்தாலும் உள்ளே சென்று பார்த்தால் பழைய கட்டிடங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. அவைகளிலெல்லாம் மூட்டைப்பூச்சிகள் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் சுமார் ஒரு மாத காலம் ஈரோடு ஜெயிலில் இருந்தேன். அங்கு குறைந்த பட்சம் ஆள் ஒன்றுக்கு 100 மூட்டைப்பூச்சிகள் வீதம் ஒரு இரவில் நசுக்கப்பட்டிருக்கும். இரவு இரண்டு மணி வரையில் இதுதான் வேலை. அதன் பிறகு ஏதோ ஒரு மணி அல்லது இரண்டு மணி நேரம்தான் தூங்கமுடியும். அப்பொழுதும் மூட்டைப்பூச்சி கடிப்பு மத்தியில்தான் தூங்கமுடியும். ஆகவே ஜெயில்களில் மூட்டைப்பூச்சிகளை ஒழித்துக்கட்டுவதற்கு சரியான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஜெயில் கைதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற உணவு போதுமானதாக இல்லை. அதற்கு ஒட்டு மொத்தமான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலும் மனிதன் வாழக்கூடிய அளவில் உணவு கொடுக்கப்படுவது இல்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற உணவு மனிதன் சாப்பிடக்கூடியதாகவே இல்லை. அங்கு இருக்கக் கூடியவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய உணவைச் சாப்பிட்டு நல்லபடியாக வெளியே வர முடியாது. சோளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதில் குப்பை தூசிகள் அதிகமாக இருக்கிறது. கொடுப்பதையாவது ஒழுங்காக குப்பை தூசி இல்லாமல் கொடுக்கலாம். இவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகப் போட்டு கஞ்சியாகக் கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கக்கூடிய சோளம், ராகி முதலியவைகளை ஒழுங்காகக் கொடுத்தால் அனுகூலமாக இருக்கும். நோய்கள் வராமல் இருக்கும். நல்லபடியாகக் கொடுத்தால் ஒழுங்காகக் கொடுத்தால் எல்லாரும் அதை வரவேற்பார்கள்.

அடுத்தபடியாக தண்ணீர் விஷயம். கோவை மத்திய சிறையைப் பொறுத்த வரைக்கும் அங்கே தண்ணீர் போதுமான அளவில் இல்லை. அங்கே கிணறுகள் இருக்கின்றன. வெயில் காலங்களில் அவர்கள் கொடுக்கும் தண்ணீர் போதுமானதாக இல்லை. குளிப்பதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடையாது. குளிப்பதற்கும், குடிப்பதற்கும் வேண்டிய அளவில் தண்ணீர் ஜெயில்களில் கொடுக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குளிக்காமல் வெய்யில் காலங்களில் மனிதனாக வாழ முடியாது.

9th March 1961] [Sri K. R. Nallasivam]

அடுத்தபடியாக ஜன்மக் கைதிகள். அநேக ஜன்மக் கைதிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்று அல்லது ஒன்றை வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை பெரோலில் வெளியே விடக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். எல்லோருக்குமே—அதுவும் ஜன்மக் கைதிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள்—இரண்டு நிமிஷம், ஒரு நிமிஷம் தங்கள் உணர்ச்சியை அடக்கிக் கொள்ள ஆற்றல் உடையவர்களாக இருந்திருந்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கையே வேறு விதமாக இருந்திருக்கும். கொலை செய்யவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு அக்காரியத்தில் இறங்கினவர்கள் நான்கைந்து பேர்கள்தான் இருக்கும். மற்றவர்கள் எல்லோரும் சந்தர்ப்பவசத்தினாலே அதுவும் உணர்ச்சிப் பெருக்கினால் ஒன்றிரண்டு நிமிஷங்களில் கொலைகாரர்களாக ஆகிவிட நேரிட்டிருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட ஜன்மக் கைதிகளின் விஷயத்தில் கொஞ்சம் மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு நடந்துகொண்டால் வாழ்க்கையில் இவர்களைப் போன்ற நல்லவர்கள் கிடையாது என்கிற முறையில் மனமாற்றம் உடையவர்களாக இவர்களை ஆக்கிவிட முடியும். கைதிகளின் மனோபாவத்தில் மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு இப்போதும் சிறிதளவு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இருந்தாலும் இம் முயற்சி இன்னும் சிறப்பாக இருக்கவேண்டும். இரண்டாண்டுக்கு ஒருமுறையாவது இவர்களுக்குப் பரோல் கொடுக்கவேண்டும். ஜன்ம தண்டனை பெற்றவர்கள் இப்படி இரண்டாண்டு, மூன்றாண்டுக்கு ஒரு முறையாவது பத்து நாட்கள், ஐந்து நாட்கள் என்று வெளியில் வந்து தங்கள் சுற்றத்தார்களைப் பார்க்க சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தால்தான் நல்ல முறையில் அவர்களிடத்தில் மனிதாபிமான உணர்ச்சி வளர வழியேற்படும்.

அதேபோல இன்னொன்று. மற்ற மாகாணங்களில் இப்படி நீண்டநாள் தண்டனை பெற்றவர்களுக்கு பத்து ரூபாய்க்குக் குறையாமல் சம்பளம் கொடுப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இங்கே பீடி சிகரெட்டுக்காக இரண்டு, இரண்டரை ரூபாய் அளவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இது போதாது. பம்பாய் போன்ற மாகாணங்களைப் போல இங்கும் ஒரு காண்டின், மற்ற இதர வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும் முறையில்—சிறைக்குச் சென்றவர்கள் திரும்பி வரும்போது நல்ல மனிதர்களாக வருவதற்கு ஏற்றவகையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI T. N. ANANTHANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீதிமன்றத்தைப் பற்றியும், சிறையைப் பற்றியும் வந்துள்ள மானியத்தின் பேரிலே ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். நீதி நிர்வாகத்தைப்பற்றி லால்குடி அங்கத்தினர் பேசினார்கள். உயர்நீதி மன்றத்தைப்பற்றி ஒரு சிலவற்றை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உயர்நீதி மன்றம் இப்போது இருக்கிற கட்டிடம் மிகப் பெரிய கட்டிடம். அதுவும் அங்கே வக்கீல்களுக்குக் காக்க கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இடம் லைட்ஹவுசுக்குச் சமமாக இருக்கிறது. வயதானவர்கள், மாடி ஏறுவது என்றால் மிகுந்த சிரமமானதாக இருக்கிறது. அதுவும் மெயின்

[Srimathi T. N. Ananthanayaki] [9th March 1961]

கட்டிடத்தில் இல்லாமல் வெளியில் ஆபீஸ் உள்ளவர்கள் அங்கே இருந்து இங்கே வருவதும், மேலே போவதும்--அதற்குள் கேஸ் எடுக்கப்பட்டு சாட்சிக்காரன் திண்டாடுவதும், நீதிபதி சிரமப்படுவதும்--ஒத்திப்போடுவதும்--இருனால் பல வழக்குகள் தாமதப்படுகிற சிரமம், வேலைமுறையில் பல சிரமம்--என்று ஏற்படுகிறது. அதுவும் இந்த வக்கீல்கள் படுகிற அவஸ்தையைப் பார்த்தால் தெரியும். வயதானவர்களுக்கு மாடி ஏறுவதற்குள் முட்டி வலி வந்துவிடுகிறது. பருமனானவர்களுக்கு இருதய நோய் வந்து விடுகிறது. ஆகவே மாடி ஏறுவதற்கு வசதிபாக லிப்ட் வசதி செய்துதரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வழக்கறிஞர்கள் எப்போதும் நாற்காலியில் உட்கார்ந்தே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கொஞ்சம் தேகப்பயிற்சி மாதிரி மாடி ஏறுவது நல்லது தான் என்றும் கருதப்படுகிறது. (சிரிப்பு).

SRIMATHI T. N. ANANTHANAYAKI : அது எல்லாம் அந்தக் காலத்து சொலிஸிடர்ஸ்களுக்கு. ஆனால் இங்கே வக்கீல்கள் கட்சிக்காரனோடு படுகிற பாட்டைப் பார்த்தால் தெரியும். இங்கு ஓடுவதும், அங்கு ஓடுவதுமாக அவர்கள் படுகிற கஷ்டத்தில் இந்த மாடி ஏறிக் கஷ்டப்படாமல் இருக்க லிப்ட் வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இன்னொன்று. அந்தக் கட்டிடம் நவாப் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. அதனால் லிப்ட் போட்டால் தாங்குமோ தாங்காதோ என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும் அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து அந்தக் கட்டிடம் தாங்காது என்றால் பக்கத்தில் ஏற்படுத்தியாவது அதற்கும் இதற்கும் இணைப்பு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீதிமன்றங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நாம் செலவு செய்வது மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது. அதுவும் உயர்நீதி மன்றத்தில் பெண் வக்கீல்களுக்கு எவ்வித வசதியும் கிடையாது. முன்பாவது ஒன்றிரண்டு பேர்கள் இருந்தோம். இப்போது ஒரு டஜனுக்கு மேல் பெண் வக்கீல்களின் எண்ணிக்கை பெருகிக்கொண்டே இருக்கிறது. இவர்களுக்குத் தனிச் சேம்பர் கிடையாது. கொஞ்சம் துரிதமாக இந்த வசதிகளை எல்லாம் செய்துகொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுவும் இப்போது கோர்ட்டுகளில் இருந்து ஏராளம் பணம் வருகிறது. ஸ்டாம் பீஸைக்கூட உயர்த்திவிட்டோம். பத்தாயிரம் இருபத்தாயிரம் ரூபாய் சொத்துக்கு சிவில் கேசுக்குப் போவது என்றல்லு கூட எல்லோரும் அஞ்சுகிறார்கள். பாப்பர் கேஸ் போடலாம் என்றால் பாப்பர் என்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி தீர்மானம் ஆவதற்குள் பல வருஷமாகிவிடும். நம்முடைய நோக்கம் குறைந்த செலவில் எல்லா மக்களுக்கும் நீதி வழங்கவேண்டும் என்பது. ஆனால் இன்றையதினம் அவர்களிடம் அதிகமான ஸ்டாம்ப்ட்யூட் எல்லாம் போட்டு பணம் வசூல் செய்துவிட்டு அவர்

9th March 1961] [Srimathi T. N. Ananthanayaki]

களுடைய சௌகர்யத்திற்காக, அவர்களுடைய கட்சிக்காக வாதாடுகிற வக்கீல்களுடைய சௌகர்யத்திற்காக எதுவுமே செலவு செய்யாது இருப்பது சரியாகாது.

இன்னொன்று. நீதி நிர்வாகத்திற்கு மதிப்புக்கொடுத்து நடந்து கொள்கிற பழக்கம் சூலைந்தால் நாட்டில் ஜனநாயகமே வேரற்றுப் போய்விடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை உணர்ந்துகொள்ளாது நீதி நிர்வாகத்தைப் பற்றித் துச்சமாகப் பேசுவது, குறைசொல்லிக்கொண்டே போவது சரியல்ல. அதுவும் ஒம்பகோணத்தில் நடந்த ஒரு வழக்கத்தைப்பற்றி நீதிபதி ஒருவர் விசாரணை செய்து இதில் குற்றமே இல்லையென்று தீர்ப்பு அளித்த பிற்பாடும் கூட அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவதாக நினைத்து அதைப்பற்றியே பேசுவது சரியானதா என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நீதி நிர்வாகம் என்றால் மக்களிடத்தில் இருக்கவேண்டிய ஒரு பயம், ஒரு மதிப்பு என்றைக்கும் சூலைந்து போகாதபடி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்போது தான் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற முடியும்.

கனம் கோதண்டராமன் ஏதோ பேசிவிட்டு கண்டெடம்பட் ஆப் கோர்ட் வழக்கில் சிக்கிக்கொண்டதாகத் தெரிந்தது. எப்படித் தப்பினார், பைன் கட்டித் தப்பினாரா என்ன என்பது தெரிய வில்லை. இப்படியெல்லாம் தவறான முறையில் நாம் நடந்து கொள்வதன்மூலம் மக்களைத் தவறான வழியில் இழுத்துச் செல்லக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே மனிதத் தன்மையை இழந்து கொலைக் குற்றங்கள் புரிந்து சிறைக்குச் செல்கிறவர்களுக்கு—அங்கே பஞ்சு மெத்தையும், பந்து வேளைச் சோறுமா போட்டு அரசிக்க முடியும்? அப்படிச் செய்தால் சிறை தண்டனை என்பது அர்த்த மற்றதாகவே ஆகிவிடும். மூட்டைப் பூச்சியாவது அங்கே இருந்து தன் கைங்கர்யத்தைச் செய்கிறதே என்ற பயமாவது கொஞ்சம் ஏற்பாடும்—தயவுசெய்து சிறைக்குச் சென்றால் பாதகம் இல்லை—அங்கே எல்லா வசதியும் இருக்கிறது, வெளியே இருப்பதற்குப் பதில் உள்ளே போகலாம் என்கிற நினைப்பு உண்டாகாதபடி செய்ய வேண்டும்.

வேண்டிய எல்லா சௌகரியங்களையும் அப்படிச் செய்து கொடுத்தால், வேளாவேளைக்கு சோறு கிடைக்கிறது, கஷ்ட மில்லாமல் இருக்கிறது, ஐந்து வருடங்கள் உள்ளேயிருந்துவிட்டு வருகிறேன் என்று சொல்லக்கூடிய கைதிகளும் இருக்கிறார்கள். (பெல்) சிறைக்கூடம் என்றால் சிங்கார வாழ்க்கை நடத்தக்கூடிய முறையில் இருக்கவேண்டுமென்ற நிலை கிடையாது. அரசியல் கைதிகளுக்கு, அவர்கள் மனமாற்றத்திற்கு ஏற்ற ஒரு சூழ்நிலை செய்து தரவேண்டும். சிறைக்கூடத்தில் வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தால், மக்களுக்குள்ள பயம் தெளிந்து விடும். சிறைக்கு செல்வது என்பது ஒரு சலுகையாகக்கூட போய் விடும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[9th March 1961]

SRI N. MARUDACHALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஜெயிலிற்கு குற்றவாளிகளை அனுப்புவது, அவர்கள் சீர்திருந்தி வெளியே நல்ல மனிதர்களாக வருவார்கள் என்று தண்டனை செய்யப்படுகிறார்கள். கொலைக்குற்றம் போன்ற குற்றங்கள் செய்தவர்கள் பல கைத் தொழில்களை அங்கு செய்கிறார்கள். அவர்கள் வெளியே வந்தால் அவர்களுக்கு வேறு வேலை கிடைப்பதில்லை. அதே தொழிலைத் தான் திரும்பச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் வெளியே வரும்போது அவர்கள் ஜெயிலில் செய்து கொண்டிருந்த தொழிலை அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னர், கோவை ஜெயிலில் குடிதண்ணீர் வசதியில்லாததுபற்றி, ஒரு வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன். அங்கு குடிதண்ணீர் வசதி கிடையவே கிடையாது. குடிதண்ணீர் வசதியை முனிசிப்பாலிட்டி கொடுக்கமுடியுமா என்று பார்த்தால் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். நகரத்திற்கே போதுமான தண்ணீர் கொடுக்க சிரமமாயிருக்கிறது. அங்கு, ஜெயிலில் பல வற்றாத கிணறுகள் இருக்கின்றன. மாடுகள் கட்டி கவலை கொண்டு தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள். மாடுகளைப் போன்று சில சமயங்களில் ஆள்கள்கூட இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கு கிணறுகளிலிருந்து ஓவர்ஹெட் டாங்க் கட்டி குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிடில் அங்குள்ளவர்கள் மனிதர்களாக வாழமுடியாது. அங்கு கைதிகள் எப்படி நடத்தப்படுகிறார்கள் என்றால், கைதிகளுக்கு ஒரு அறையிருக்கிறது. அங்கு ஒரு கயிற்றுப் பாயும், ஒரு கம்பளியும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அவைகளை எப்பொழுது வாங்கினால்களோ அப்பொழுது வாஷ் செய்ததுதான். மூட்டைப் பூச்சியும், செல்லும் நிறையயிருக்கிறது. அதனால் கைதிகள் மிகவும் உபத்திரவத்திற்கு ஆளாகி அவர்கள் தூங்க முடியாது கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவைகளை உடனடி வாஷ் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு சில கிணறுகளில் ஓவர்ஹெட் டாங்க் கட்டியிருக்கிறார்கள், அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு தோட்டங்களுக்கும், காடுகளுக்கும் பாய்ச்சுகிறார்கள். அதை கைதிகள் குளிக்கவோ அல்லது குடிக்கவோ உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, குடிக்கவும், குளிக்கவும் போக மீதியைத்தான் தோட்டங்களுக்கு பாய்ச்ச ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இருபது, முப்பது வருடங்கள் தண்டிக்கப்பட்டவர்களை ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு போலீஸ் பாதுகாப்போடு அவர்கள் வெளியே சென்று தங்கள் சுற்றத்தார்களை பார்த்து வர ஏற்பாடு செய்தால் அவர்கள் ஜனங்களோடு பழகி, வெளியே வரும்போது நல்லபடியாக வாழ்க்கை நடத்த உதவும்படியாகயிருக்கும் என்று. அதையும் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னர், ஜெயில் வார்டர்களின் வீடுகள் மிகவும் மோச

9th March 1961] [Sri N. Marudachalam]

மாகயிருக்கிறது. லைட் போன்ற எந்தவித வசதியும் கிடையாது. போலீஸார் மாதிரித்தான் வார்ட்டுகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஜெயிலிலுள்ள பாக்கி உணவை, எண்ணெய் போன்றவற்றை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு சம்பளம் போதாது. ஆகவே, ஜெயில் வார்ட்டுகளுக்கு சம்பளத்தை அதிகப்படுத்திக்கொடுத்து, வீட்டு வசதிகள் போன்றவற்றை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி செய்தால்தான் கைதிகள் நல்லமுறையில் இருக்கமுடியும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கோர்ட்டுகளில் கேஸ்கள் அநேக வருடங்களாக டிலேயாகிக் கொண்டிருக்கிறது. சிவில் கேஸ்கள் பல ஆண்டுகளாக தாமதம் ஏற்படுவதால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது கிரிமினல் கேஸ்களிலும் டிலே ஏற்படுகிறது. இந்த தாமதத்தைத் தவிர்க்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் 'Justice delayed is justice denied' என்பார்கள். அதுபற்றி நீங்கள் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் போகிறீர்கள்? இந்தப் பிரச்சனை நின்றநாட்களாக நீடித்து வருகிறது. மறுபடியும் கேஸ்கள் அதிகமாகிக் கொண்டு போவதினால், இம்மாதிரி தாமதத்தைத் தவிர்க்க என்ன செய்யப்போகிறார்கள், இன்னும் பல வருடங்கள் நிலை இப்படியேயிருக்குமா? இதைத் தீர்க்க என்ன முயற்சிகளை இந்த சர்க்கார் எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பது பற்றி திட்டவாட்டமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர்ஸ், கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடர்ஸ் இவர்களை நியமிக்கும் போது, அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு இவர்களை நியமிக்கக் கூடாது. நல்ல வக்கீல்களை பொறுக்கியெடுத்து நல்லமுறையின் நியமிக்கவேண்டும். சமீபத்தில் கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடர் நியமனத்தைப்பற்றி எவ்வளவு தூரம் பிரச்சாரங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டது. ஆகவே அம்மாதிரியில்லாமல் நல்லமுறையில், நல்ல வழக்கறிஞர்களை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலிருந்தும் பொறுக்கியெடுத்துப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின், ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி பற்றி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதைக் குறைப்பதற்கு ஏதாவது செய்யமுடியுமா என்பதுபற்றியும் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். லிட்டிகேஷன் (Litigation) கேஸ்கள் சார்ஜ் அதிகமாகிவிட்டதால் மக்கள் கோர்ட்டுகளுக்கு போகமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அதுபற்றியும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். பின்னர், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப், சப் ஜட்ஜஸ், டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜஸ் இவர்களுக்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் கட்டிடத்தில் இருந்தால்தான் நன்கு நீதி செலுத்தமுடியும். சிலயிடங்களில் இவர்கள் வீடுகள் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டு அநேகம் நபர்களை அண்டி நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்கவும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு மிகவும்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [9th March 1961]

மோசமானயிடத்தில் கோர்ட்டுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் கட்சிக்காரர்களும், வழக்கறிஞர்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் தகுந்த எற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சிறைக்காகவும், நீதி நிர்வாகத்திற்காகவும் கோரக் கூடிய இந்த மான்யத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டிய சில விஷயங்களை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறைக் கூடங்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் என்னென்ன சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்பதுபற்றி சில அங்கத்தினர்கள் யோசனைகள் கூறினார்கள். சிறை வாழ்க்கை எனக்கு நேரில் பரிசீலியம் உள்ளது. இந்த வருடம்கூட என் கோட்டா பூர்த்தியாகிவிட்டதென்று நினைக்கிறேன். இப்போது அல்ல, முன்பு சுதந்திர போரட்ட காலத்திலேயே சிறைக்குப் போன அனுபவம் எனக்கு இருக்கிறது. இப்போது சமீப காலத்தில் சிறைக்குப் போன அனுபவமும் எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே சிறை அனுபவத்தைப் பற்றி எனக்கு யாரும் சொல்லித்தர வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஏதோ, அமைச்சர் அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள் வெள்ளைக்காரர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு வேலை செய்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் வரும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 1942 ஆகஸ்டில் நடந்ததைப்பற்றிதான் நான் சொன்னேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: சரி, 1942 சம்பவமாகவே இருக்கட்டும். இப்படி வேறு யாராவது சரித்திரம் தெரியாதவர்கள் சொல்லியிருந்தால் நான் ஆச்சரியப்பட்டிருக்கமாட்டேன். கழிந்த கால சரித்திரத்தை நன்றாக அறிந்திருக்கிற கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இவ்விதம் குறிப்பிட்டது சற்று ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. 1942-ல் கம்யூனிஸ்டு கட்சி என்ன சொன்னது. ஹிட்லரை தோற்கடித்த பின்னால்தான் இந்தியா சுதந்திரம் அடையமுடியும் என்று சொன்னது. என்னைப் பொறுத்தவரை, அந்தக் காலத்தில் எல்லாம் சிறையில்தான் வைத்திருந்தார்கள். என்னை 1943 கடைசியில்தான் விடுதலை செய்தார்கள். அன்றைக்கும் கூட காங்கிரஸ்காரர்களைவிட நாங்கள் மிக ஆபத்தானவர்கள் என்றுதான் அன்றைக்கு இருந்த வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் எண்ணியிருந்தது. அதன் காரணமாக பலர் அன்றும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அன்றைக்கு இருந்த நிலையில் ஹிட்லரையும், டோஜோவையும் தோற்கடிக்கவேண்டும் என்று கம்யூனிஸ்டுகள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். வெள்ளைக்காரன் அப்போதும் கம்யூனிஸ்டு கட்சியை ஆபத்தாகத்தான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். அதன் பின்னால் 1946-ல் காங்கிரஸோடு

9th March 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

கம்ப்யூனிஸ்டுகளும் நின்று போராடியதினாலும், ராணுவம், கடற்படை இவைகள் போராட்டம் நடத்தியதினாலும்தான் உடனடியாக நமக்கு சுதந்திரம் கிடைத்தது. இந்தச் சரித்திரத்தை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். வேண்டுமென்றால் இவைகளைப் பொதுக்கூட்டத்தில் அரசியல் லாபத்திற்காகச் சொல்லலாம்—அந்தச் சரித்திரங்களை எல்லாம் அன்றைக்குருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் யாராவது சொல்லட்டும். இன்றைக்குக்கூட காங்கிரஸிலேயே இருந்த பலர் வெள்ளைக்காரன் நிச்சயமாக இந்த நாட்டிலிருந்து போக மாட்டான் என்று சொன்னவர்களும் இப்போது உங்களுடைய சேர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு இந்தியாவிலிருந்த சுதந்திர போராட்ட சக்திகளை எல்லாம் கண்டுதான் வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டைவிட்டுப் போனார்கள் . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வெள்ளைக்காரர்கள், கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் உடனே வெளியேறிவிடவில்லை. 1942 ஆகஸ்டுப் போராட்டத்திற்குப்பின் 5 வருடங்களுக்கான வெளியேறு” என்ற போராட்டத்தின் காரணமாகத்தான் வெளியேறினார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அவர்கள் தனியாகப் போகவில்லை. வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்பதையும் மறந்துவிட முடியாது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவர்கள் 1947-ல் நடந்த கிளர்ச்சிகளின் காரணமாகப் போகவில்லை—“வெள்ளையனே வெளியேறு” என்ற போராட்டத்தின் காரணமாகத்தான் வெளியேறினார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ‘வெள்ளையனே வெளியேறு’ என்ற தீர்மானம் தவறு என்று நான் சொல்ல முன்வரவில்லை—ஆனால் அதன் பின்னால் நடத்திய பல போராட்டங்களையும் சிந்தித்துப் பாருங்கள். தொழிலாளர் இயக்கம் எல்லாம் ஒன்று பட்டு எழுந்தது. அன்றைக்குக்கூட இந்தியாவில் ஒரு தேசிய சர்க்கார், அதுவும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் அமையவேண்டும் என்று கம்ப்யூனிஸ்டுகளும் கேட்டனர்—இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தச் சரித்திரத்தையெல்லாம் மாற்றி சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. வேண்டுமென்றால் அமைச்சர் அவர்கள் அரசியல் லாபத்தைக் கருதி சரித்திரத்தை திருத்திக் கூறலாம்—அதனால் எந்தவிதமான அனுகூலமும் ஏற்பட்டு விடப்போவதில்லை. அந்த சரித்திரங்களை எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லாம் மறந்திருக்கமாட்டார்கள்—இப்போதுள்ள, சுதந்திரம் கிடைத்தபின்னால் காங்கிரஸில் சேர்ந்தவர்களுக்கு. வேண்டுமென்றால் இவைகள் எல்லாம் தெரியாமல் இருக்கலாம். அந்தச் சரித்திரத்தையெல்லாம், எங்கு வேண்டுமானாலும் ஒளிவு மறைவின்றி சொல்லத் தயாராய் இருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் மறந்து போயிருக்கக்கூடும், அவைகளை எல்லாம் சற்று புரட்டிப் பார்க்கவேண்டும்.

[9th March 1961]

SRI N. R. THYAGARAJAN : உங்கள் சரித்திரத்தை நன்றாக அறிவேன். நான் உங்கள் கூடவே ஜெயிலில் இருந்திருக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அன்றைக்கும் கூட பிரிட்டிஷ் ஆட்சிப் போய்விட்டால் இந்த நாட்டில் அராஜகம் வந்துவிடும் என்று சொன்ன நபர்கள் எல்லாம்தான் இன்றைக்கு காங்கிரஸ் பக்கம் இருந்துகொண்டு அலங்காரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு ஆதரவாக கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தைப் பலப்படுத்துவதற்கு கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி ஒரு நாளும் ஆதரவாக இருக்காது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மான்யத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இருந்தாலும் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டதால்தான் இவ்வளவையும் கூற நேர்ந்தது. ஆகவே எதற்கெடுத்தாலும் இதைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்காதீர்கள். வேண்டுமென்றால், 1942-ல் நாங்கள் இருந்தது, சீனா எல்லைத் தகராறு இந்த இரண்டையும் சொல்லுவீர்கள். இவைகளை எல்லாம் அரசியல் லாபத்திற்காக, வெளியில் வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள், நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இங்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் அதை உபயோகப்படுத்துவது சரியல்ல. பிரச்சனைகள் மீது பேசவேண்டும். அதுதான் முறை.

இன்று, கம்யூனிஸ்டு கட்சியிலுள்ள 14 அரசியல் கைதிகளை சிறையில் வைத்திருக்கிறீர்கள். இவர்களுக்கு சிறையிலேயே 10 வருடம், 11 வருடம் என்று ஆகிவிட்டது. ஆகவே இவர்களை விடுதலை செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறோம். அதற்காக நாங்கள் எந்தவிதமான கிளர்ச்சியோ, மறியலோ நடத்தவில்லை. ஆறு வருடமாகவே இவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். கம்யூனிஸ்டுகட்சி அபாயமான கட்சி என்று இப்போது சொல்லமுடியாது. இதைப் பற்றி நாங்கள் தெளிவாக தீர்மானங்கள் போட்டிருக்கிறோம். பலாத்காரமில்லாமல்தான் இந்த நாட்டில் சோஷியலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க முடியும், பார்லிமென்டரி ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கைக் கொண்டுதான் செயலாற்ற முடியும் என்று எங்கள் கட்சியின் விதிகளையே திருத்தியிருக்கிறோம். அதற்காக தொழிலாளி வர்க்கப் போராட்டத்திலேயே ஈடுபடமாட்டோம், விவசாயப் போராட்டங்களில் ஈடுபடமாட்டோம் என்று அர்த்தமல்ல. ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டத்தின்மூலம் அரசாங்கத்தை கைப்பற்ற முயற்சிஎடுக்கக்கூடாது என்று எங்கள் கட்சி திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. ராணுவத்திற்கு எதிராக, போட்டி ராணுவத்தை அமைத்து எதிர்த்து போராடாது என்று தீர்மானமே போட்டிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், தேர்தல்கள், பார்லிமென்டரிமுறை இவைகளை பயன்படுத்தித் தான் அரசாங்கத்தை அமைக்க கம்யூனிஸ்டு கட்சி முயற்சி செய்யும் என்று சொல்லுகிறபொழுது, இதில் பொறுப்பு உங்க

9th March 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

ளுக்கு அதிகமாக வந்து சேருகிறது. யாராக இருந்தாலும் ஜனநாயக உரிமைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சமசந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்காக சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கூறவில்லை. முன்னால் அவர்களின்மீது சாட்டப்பட்ட குற்றங்கள் எல்லாம் உண்மையானதுதானா என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல நான் முன்வரவில்லை. அன்றைக்கு இருந்த சூழ்நிலையே வேறு. சரியான பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருந்தது. எல்லோருமே சிறையில் இருந்தோம். தொழிற்சங்கங்கள் எல்லாம் சரியான முறையில் இயங்க முடியாத நிலை இருந்தது. உண்மையாகவே அவர்கள் குற்றங்கள் புரிந்ததற்காகத் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. ஆகையினால்தான் அவர்களை விடுதலை செய்யுங்கள் என்று கேட்கிறோம். எத்தனையோ பேர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம் என்று கொள்ளையடிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம்கூட 5 வருடம் தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது. பின்னால் விடுதலை அடைகிறார்கள். வேறு பலருக்கு மன்னிப்பு கொடுக்கிறார்கள். அந்த முறையில்தான் நான் கேட்கிறேன். பத்து வருடம் பதினோரு வருடம் ஜெயிலில் தண்டனை அனுபவித்த இவர்களுக்கு இனிமேலாவது மன்னிப்புக் கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம். நாட்டில் எவ்வளவோ பேர் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் பணத்தை கொள்ளை அடிக்கிறார்கள், திருடுகிறார்கள் அவர்களுக்கு எல்லாம் மன்னிப்பு கொடுக்கிறீர்கள், அப்படியானால் இவர்களுக்கு மன்னிப்பு கொடுத்து விடுதலை செய்ய என் தயங்குகிறீர்கள். ஆகவே இதில் அரசியல் குரோதம் இருக்கிறது என்றுதானே நாங்கள் முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டுகள் சித்திரவதை அடையவேண்டும் என்று இருந்தால் அவர்கள் எவ்வளவோ சித்திரவதை அடைந்திருக்கிறார்கள், சுதந்திரம் அடைந்த பின்னால் கூட சித்திரவதை அடைந்திருக்கிறேன் நான். அவர்களைவிட அபாயகரமான ஆட்கள் என்று நீங்கள் கருதும் ஆட்கள் எல்லாம் வெளியில் இருக்கிறோம். சட்டபூர்வமாக அவர்களின்பேரில் தண்டிக்கப்பட்டு ஏற்கனவே 10 வருடம், 11 வருடம் தண்டனை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். தண்டனைகளை கொடுப்பதினால் மட்டும் அடக்கிவிடலாம் என்று நினைப்பது தவறு. இதைவிட எத்தனையோ தண்டனைகளை அனுபவித்திருக்கிறோம். எத்தனையோ பேர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளைப்பற்றி நான் விவாதிக்க விரும்பவில்லை. எங்கள் பக்கத்திலும் தவறு இருக்கலாம், உங்கள் பக்கத்திலும் தவறுகள் இருக்கலாம். அவைகளை எல்லாம் நான் மறைக்க விரும்பவில்லை, வெட்கப்படவும் இல்லை. இப்போது 3, 4 மாதங்களாக தொடர்ந்தாற்போல் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். முதலமைச்சர் அவர்கள், பொறுத்திருந்து பாருங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தார்கள். கடையில் அவர்கள் பெரிய பயங்கர குற்றங்கள் செய்தவர்கள், அவர்களை விடுதலை செய்வது சரியல்ல என்று தெரிவிக்கிறார்கள். இதைவிட எவ்வளவோ பயங்கரமான குற்றங்கள் செய்தவர்கள் எல்லாம் வெளியில் வந்திருக்கிறார்கள். அரசியல் கைதிகளுக்கு இருக்கக் கூடிய, ரிவிஷன் செய்துகொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புகூட இவர்களுக்கு

[Sri M. Kalyanasundaram] [9th March 1961]

இல்லை. இது ஒரு முக்கிய பிரச்சனையாக எங்கள் முன்னால் இருக்கிறது. விடுதலை செய்யமாட்டோம் என்று சொன்னால் இதை நாங்கள் ஜனங்கள் முன்னால் கொண்டுபோக வேண்டி நேரிடும். அதன்பின்னால் பல நடவடிக்கைகளும் எடுக்க நேரிடும். ஆகவே இதை அரசியல் குரோதத்திற்காக என்று எடுத்துக் கொள்ளாமல், அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சபைமூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் இதே போன்று சிறைக்கூடங்கள், போலீஸ் இவைகளை யெல்லாம் எங்கள் கண்ணோட்டப்படி வர்க்கப்போராட்டமாகக் கருதுகிறோம். பணக்காரர்களையும், நிலப்பிரபுக்களையும், முதலாளிகளையும் அடைப்பதற்குச் சிறைக் கூடமா, கொள்ளை அடிப்பவர்களை அடைக்க சிறைக் கூடமா, சாதாரண விவசாயிகளையும், தொழிலாளிகளையும், ஏழை மக்களையும் அடைக்க சிறைக் கூடமா என்று பார்க்கவேண்டும். சிறைக்கூடம் என்றால் அங்கே வாழ்க்கை இன்பமாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் கூறவில்லை. அதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் மனிதர்களை மனிதர்களாக நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு சீர்திருத்தம் வேண்டும். மாடுகள் இழுக்கின்ற மாதிரி மனிதர்களை இழுக்கச் செய்யக் கூடாது. இந்தக் குற்றங்கள் ஏன் ஏற்படுகின்றன. இன்றைக்கு இருக்கிற சமுதாய அமைப்புத்தான் இப்பேர்ப்பட்ட குற்றங்களைத் தூண்டுகிறது. இந்த சமுதாயத்தினால் ஏற்படக்கூடிய இப்பேர்ப்பட்ட குற்றங்களை சிறைக்கூடம் மூலமாக, போலீஸ் மூலமாக நீக்கிவிட முடியாது. சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்கினால்தான் குற்றங்களைச் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலையை மாற்ற முடியும். சிறையில் மட்டும் அடைத்து வைத்து, தண்டித்து, கடுமையாக நடத்தி யாரையும் திருத்திவிட முடியாது. இது யாவரும் பார்த்து வரக்கூடிய உண்மை. மதத்தின் பேரால் எவ்வளவோ பிரச்சாரம் நடந்திருக்கிறது. அடக்கு முறையை எதிர்த்துப் பிரச்சாரம் செய்தாகி விட்டது. சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏற்றத்தாழ்வுதான் இப்பேர்ப்பட்ட குற்றங்களைத் தூண்டிவிடச் சாதகமாக இருக்கிறது. இந்தக் குற்றங்களில் தான் என்ன? கெட்டிக்காரனாக இருக்கின்றவன் தப்பித்துக் கொள்கிறான். ஏமார்த்து இருக்கக்கூடியவன் மாட்டிக்கொள்கிறான். ஆக சிறைக்கூடத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களை மிருகங்களாக நினைக்காமல் மனிதத் தன்மையுடன் நடத்தப்படும் அளவில் இருக்கிறதா? இன்றைய தினம் சிறை எப்படி இருக்கிறது? சிறைக்குப் போனவுடன் இன்னும் நல்ல முறையில் திருடக் கற்றுக்கொள்ளுகிறான். சிறை நிர்வாகத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பது எனது அபிப்பிராயம்.

மேலும் சிறையிலே பல தொழில்கள் நடந்து வருகின்றன. அவைகள் சிக்கனமாகவும் லாபகரமாகவும் நடைபெற வேண்டும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். இதில் தொழில் கற்றுக்கொள்வது மாத்திரமல்ல. கைதிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களிலிருந்து சர்க்காருக்குச் சிறிய வருமானம் வந்தாலும் அதை நான் ஆட்சேபிக்க

9th March 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

மாட்டேன். சிறையில் இருக்கின்றவர்கள் வேலையும் செய்கிறார்கள், அவர்களுக்கு ஆகக்கூடிய செலவையும் அவர்களே ஈடுகட்டிக் கொண்டு, மேற்கொண்டு சர்க்காருக்கு லாபம் கிடைத்தாலும் அதைப்பற்றி நான் ஆட்சேபிக்க மாட்டேன். வரக்கூடிய லாபத்தில் ஒரு பங்கு, கணிசமான அளவுக்கு, கைதிகளுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய முறையில் திட்டம் இருக்கவேண்டும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். இதைப்பற்றி விவரமாகச் சொல்லலாம். போதுமான அளவு சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் விவரம் கொடுக்க முடியும். வாங்கக்கூடிய மூலப்பொருள்கள், உபயோகப்படுத்தக்கூடிய முறைகள், அதிலுள்ள குறைபாடுகள், நிர்வாகத் துறையில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள் எல்லாம் பல இருக்கின்றன. இவைகளைப் பற்றி நான் பல தடவைகள் அமைச்சரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்காக பாலதண்டாயுதம் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். அவரிடம் உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்திவிடும்படி நான்தான் சொன்னேன். அமைச்சருக்கே இதில் அக்கறை இல்லாதபோது அதைப் பற்றி நீங்கள் அதிகமாகக் கவலைப்படுவானேன் என்று சொல்லி நான்தான் நிறுத்தச் சொன்னேன். சிறையிலிருந்து வெளிவர வேண்டுமென்று உண்ணாவிரதம் இருக்கவில்லை. குறைந்த பட்சம் சிறை நிர்வாகத்தை ஒழுங்குபடுத்தி ஊழல்கள் ஏற்படாமல், அதற்கான சந்தர்ப்பத்தை அதிகப்படுத்தாமல் செய்யவேண்டும். அதற்கு பதிலாக இப்போது ரிவர்ஸிலே போகிறது. அமைச்சர் எடுக்கக் கூடிய முடிவு இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களை குறைக்காமல் இன்னும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம் அளிப்பதாக இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் சிறைக்கூடத்திற்குத் தேவைப்படும் பொருள்களை—அதுவும் உணவுப் பொருள்களை சப்ளை செய்வது கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு விடப்பட்டிருந்தது. கூட்டுறவு சங்கங்களை அதிகப்படுத்தவேண்டும், தனியார் துறையை அதிகப்படுத்தாமல் கூட்டுறவுத் துறையையும், சர்க்கார் துறையையும் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று அடிக்கடி சொல்லக்கூடிய அமைச்சர் எடுத்த முடிவு என்னவென்றால் கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த காண்டிராக்ட்கள் இப்போது தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுமானால், அதனால் கைதிகளின் அதிருப்தி வளர்வதற்கும், கைதிகள் கலகம் செய்வதற்கும் இடம் இருக்குமே தவிர—கைதிகள் கலகம் செய்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன?—உணவு சரியாக இல்லாது இருந்தால்தான் செய்வார்கள், அவர்களுக்கு இருப்பது இந்த ஒரு வசதிதான், அந்த வசதியும் கூட சரியாக இல்லாமலிருந்தால் கலகம் செய்யத்தான் செய்வார்கள்—இருக்கக்கூடிய ஊழல்களைப் போக்க முடியாது. ஊழல்களைக் குறைக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு உத்தரவிட்டிருக்கிறார். இந்த மாதிரி மாறுதல் ஏற்படும்போது இந்தச் சபைக்கு அதை அறிவித்தால்தான் என்ன? இங்கே ஸ்டேட்மென்ட் செய்தால்தான் என்ன? திடீரென்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. யார் கோரிக்கை கொடுத்தார்கள்? இதை மாற்றுவதற்குக் காரணம் என்ன? மார்க்கெட் விலையின் மேல் 5 சதவிகிதம் வைத்து கூட்டுறவு சொஸைட்டி சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று வைக்கப்பட்ட

[Sri M. Kalyanasundaram] [9th March 1961]

டிருந்தது. கூட்டுறவு சொஸைட்டியில் ஊழல்கள் இருக்கலாம். ஆனால் தனியார் துறையில் இருப்பதை விடக் குறைவு. அப்படி கூட்டுறவு சொஸைட்டி தவறு செய்தாலும் நமக்கு இருக்கக் கூடிய விசேஷ அதிகாரத்தைக் கொண்டு திருத்த முடியும். தனியார் துறைக்குக் கொடுத்தால் அரசியலுக்கு லாபமாக இருக்குமே தவிர—அதுவும் இங்கே திருடித்தான் வேறு உதவி செய்ய முடியும்—இந்த முறையில் திருட்டு, லஞ்சம் இவைகளுக்கு அதிகமான சூழ்நிலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவாதிக்கப்படுவது இரண்டு விஷயங்கள். ஒன்று நீதி பரிபாலனம், மற்றொன்று சிறை பரிபாலனம். ஆனால் இதுவரையிலும் நடைபெறாத ஒரு விஷயம் ஒன்று நடைபெற்றது. ஒவ்வொரு கோரிக்கையின் மீதும் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்து விவாதிக்கப்படும். கடைசியில் வெட்டுத் தீர்மானம் ஒட்டுக்கு விடப்பட்டு, கோரிக்கை ஒட்டுக்கு விடப்படும். இம்முறை நீதி பரிபாலனத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் கோரிய தொகைக்கு வெட்டுப் பிரேரணை எதையும் பிரேரேபிக்காமல்

SRI A. GOVINDASAMY : திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் வெட்டுப் பிரேரணை பிரேரேபித்திருக்கிறார்.

DEPUTY SPEAKER : I think the hon. Member, Sri V. K. Kothandaraman has moved the cut motion under Demand No. XII—Administration of Justice.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முறை தவறாமல் இருக்கவேண்டும் என்று செய்திருந்தால் சரி. ஆனால் ஜஸ்டிஸ் என்று வரும்போது உடனே கட் மோஷன் மூவ் செய்யவேண்டும் என்று நினைக்காததே இதற்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு. தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆட்சியைப் பொறுத்த மட்டில் நீதி நிர்வாகத்தைப் பற்றி பெருமை படவேண்டிய விஷயம்தான் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சில கனம் அங்கத்தினர்கள், கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எல்லோரும் குறிப்பிட்டார்கள். கோர்ட் வழக்குகளுக்குத் தீர்ப்புகள் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தாமதம் அதிகமாக ஏற்படுவதில்லை. அதைப் பற்றி புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கின்றன. மற்ற ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தாமதம் அதிகமாக இல்லை, சீக்கிரத்தில் பைஸ்ல் செய்யப்படுகிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிலும் முக்கியமாக கிரிமினல் வழக்குகளைப் பொறுத்த வரையில் ஹைகோர்ட் வரையில் அப்போதைக் கப்போது முடிவு செய்யப்படுகிறது. தாமதம் அதிகமாக ஏற்படுவதில்லை. சிலில் வழக்குகளைப் பொறுத்த மட்டிலும் கூட

9th March 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

துரிதமாகப் பைசல் செய்வதற்கு முயற்சிகள் செய்யப்பட்டுத்தான் வருகின்றது. அரியர்ஸ் ரொம்பவும் குறைவு என்று நாம் பெருமை கொள்ளக்கூடிய விஷயத்தைப்பற்றி எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள் தமிழ்நாட்டு நீதி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தமட்டிலே.

அது மட்டுமல்ல. நம்முடைய ஜட்ஜுகள், ஹைக்கோர்ட் ஜட்ஜுகளும் சரி, மற்ற ஜட்ஜுகளும் சரி இன்னும் கொஞ்ச நாள் வேலை செய்யவேண்டுமென்று ஒரு யோசனை வந்தது மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து. அவர்கள் அதை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள். வேறு ராஜ்யங்களில் நீதிபதிகள் அம்மாதிரி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதற்காக ஜனாதிபதி கூட உத்திரவு போட வேண்டியிருந்தது. இங்கே உள்ள நீதிபதிகள் மனப்பூர்வமாக அதிக நாள்—இந்த நீதி மன்றங்களில் இருப்பவர்களுக்கு அவசியம் ஒய்வு வேண்டும், இருந்தாலும்—வேலை செய்கிறோம் என்று ஏற்றுக்கொண்டது பெருமையளிக்கக் கூடியது.

கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர், கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடர் நியமனத்தைப் பற்றி. சென்னையிலே நம் ராஜ்யத்தின் கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடர் நியமன விஷயத்தைப் பற்றியும் ரொம்பவும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர், கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடர் இவர்களை நியமிப்பதைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கம் கையாளுகின்ற முறை எப்போதும் கையாளப்பட்டு வருகிற முறைதான். அது மட்டுமல்ல. ஜில்லா கலெக்டரும், ஜில்லா நீதிபதியும் சேர்ந்து சிபாரிசுகளை அனுப்புகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அதையெல்லாம் புறக்கணித்து வேறு யாரையோ அமைத்து விடுவது என்பது இல்லை. இதிலே கட்சி பாகுபாடு ஒன்றும் இல்லை. இதற்கு உதாரணம் எத்தனைபோ குறிப்பிட முடியும்—எந்தக் கட்சியையும் சேராதவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேராதவர்கள் கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடராகவும், பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டராகவும் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் அக்கறை யெல்லாம் நியமிக்கப்படுகின்றவர்கள் நல்ல முறையில் சிறந்த முறையில் அரசாங்கத்தின் நன்மையை பாதுகாக்கவேண்டும் என்பதுதான். சிறந்த வழக்கறிஞர்களைப் பொறுக்கியெடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் கொள்கை. ஒருவர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று அவரைப் பொறுக்கியெடுக்கக்கூடாது என்று சொல்வதும் சரியல்ல. அதே சமயத்தில் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு நியமிக்கப்பட்ட கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடர் நியமனம் பற்றி முன்பு கூட ஓரளவு குறிப்பிடப்பட்டது. அதிலே அரசாங்கத்திற்கு யார் தகுதி பெற்றவர் என்று படுகிறதோ அவரைத்தான், வழக்கறிஞர்கள் சொன்னாலும், யார் சொன்னாலும், அரசாங்கத்தின் வேலையை கவனிக்க, அரசாங்கத்தின் வேலைக்கு யார் தகுதி என்று படுகிறதோ அந்த வகையிலேதான் முடிவு செய்கிறோம். இதைப் பற்றிக்கூட—கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள்—உச்ச நீதி மன்றத்திலே, அதாவது சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே, இருக்கிற பிரதம நீதிபதி அவர்கள் சென்னை நகருக்கு வந்தபோது

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th March 1961]

ஒரு இடத்திலே குறிப்பிட்டார்கள். “இதுபற்றிய விஷயம் அரசாங்கத்தினுடைய அக்கறை. எதற்காக இவர்கள் இப்படி அக்கறைப்படுகிறார்கள் என்பது விளங்கவில்லை” என்று பொருள் படும் வகையிலே குறிப்பிட்டார்கள். இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இன்னும் சில விஷயங்களிலே நீதி நிர்வாகத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்று, கோர்ட் பீஸ் பற்றி. கோர்ட் பீஸ் அதிகமாக வசூலிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. ஒரு வருஷத்திய புள்ளிவிவரத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, மீதமாயிற்று என்று சொல்லக்கூடாது. அதேபோல் வருஷா வருஷமும் இதைக் கணக்குப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்க முடியாது. இந்தச் செலவைக் கட்டி வரவேண்டுமென்பதே சர்க்காருடைய கொள்கை. ஆகவே இதை வைத்துக்கொண்டு கோர்ட் பீஸ் அதிகமாக வசூலிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லக்கூடாது. இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீதி நிர்வாகம் அதிக செலவுள்ளதாக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டது. யாருக்கும் நீதி சுலபமாக கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்பதை நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அது சர்க்காருடைய எண்ணமும் ஆகும். ஆனால் அதே நேரத்திலே எப்போதும் வழக்குகளிலே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் படியாக இருப்பதற்கு, இதை நாம் அவர்களுக்கு ஒரு சலுகையாக செய்துவிடக்கூடாது. நாமும் ஒரு கேஸ் போடுவோமே என்று தூண்டக்கூடிய வகையிலே அமைந்துவிடக்கூடாது என்பதையும் நாம் முக்கியமாக கவனித்துக்கொள்வ வேண்டும். சிலர் கேஸ் போடுவதிலே அக்கறையுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் பிறரைப் பார்த்து, நீங்கள் கேஸ் போடுங்கள், நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லக்கூடிய வகையிலே இது அமைந்து விடக்கூடாது. அப்படி இருந்தால், இதிலே அதிகமாக செலவு செய்து விட்டிகேட்டராகவும், டெட்டாராகவும் ஆகிவிடுவார்கள். அதற்கு நாம் வழிவகுக்கக் கூடாது. ஆகவேதான் இப்போது நீதி நிர்வாகத்தைப் பற்றி, நீதி பரிபாலனத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. மற்றும் சில யோசனைகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதே போல் இந்த லா கமிஷன் சிபார்சுகளையெல்லாம் அவ்வப்போது கவனிக்கப்பட்டு, அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தவிர, வேறு சில யோசனைகளும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் குறிப்பாக வேறு ஏதாவது கிறந்த யோசனைகள் சொன்னால், அவர்கள் அப்படிச் சொல்லக்கூடிய யோசனைக்கு எந்த வகையிலே பரிகாரம் அளிக்க முடியுமோ அந்த வகையிலே பரிகாரம் அளிக்கப்படும். அரசாங்கம் அதற்கான கவனம் செலுத்தும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொரு கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில், அது சிவில் கேஸ்களிலே தெரிந்தெடுக்க, சிவில் வழக்குகளை அவர்கள் கிசாரிக்கச் சொல்வது

9th March 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

சரியல்ல என்று சொன்னார்கள். அதுவும் சரியென்பது என் கருத் தாகும். அரசாங்கத்தினுடைய கருத்தும் அதுவேயாகும். சினிஸ் கேஸ்களை பஞ்சாயத்தை விசாரிக்கச் சொல்வது அவ்வளவு சரி யில்லைதான்.

வெளியூர் கோர்ட்டுகளிலும், குறிப்பாக சென்னை ஹைகோர்ட் டிலே பணியாற்றி வருகின்ற ஸ்ரீமதி அவந்தநாயகியும் ஆங்காங்கு கோர்ட்டுகளிலே உள்ள சில அசௌகரியங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட் டார்கள். கூழுக்கு உப்பில்லையென்றாலும், பாலுக்கு சர்க்கரை யில்லையென்றாலும் ஒன்றுதான். இப்படிப்பட்ட சில அசௌகரியங் கள் சில இடங்களிலே இருக்கத்தான் செய்கிறது. சப்-டிவிஷனல் மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட் இருக்கிறது, ஜில்லா முன்சீப் கோர்ட் இருக்கிறது, சப்-கோர்ட் இருக்கிறது, இன்னும் பல கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் இந்தக் குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் அவைகள் எல்லாம் அவ்வப்போதைக்கு நிவர்த்திக்கப்பட்டு வருகின்றன. சப்-மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டு களிலே எவ்வளவு கட்டிடங்கள் கட்டப்பட வேண்டுமோ, அவ்வளவு தூரத்திற்கு அவ்வப்போது அவசியத்தை உணர்ந்து கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அதில்லாமல் இன்னும் என்னென்ன வசதிகள் தேவைப்படுகிறதோ அவைகள் எல்லாம் அவ்வப்போதைக்கு கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தவிர, அவர் களும் அவ்வப்போது நமக்கு யோசனை கூறுகின்றார்கள். அந்த யோசனைகள் அவ்வப்போது எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொண்டு பரி காரம் அளிக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு பரிகாரம் அளிக்கப் பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது, சிறை நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல அங்கத்தினர்கள் இதிலே அக்கறை கொண்டு சிறையிலே வாடு கின்ற கைதிகளுக்கு வசதிகளைப் பெருக்குகின்ற வகையிலே தங்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் வெளியிட்டார்கள். அதிலே ஒன்று அங்கத்தினர்கள் தவறாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்படிச் சிறைக்குச் சென்று கஷ்டப்படு வதினாலே அவர்களுக்கு சில நல்ல குணங்களும் ஏற்படுகிறது. நேரடியான அனுபவமும் ஏற்படுகிறது. அந்த வகையிலேதான் சமீபத்திலே சிறைக்குச் சென்று விட்டு, பார்த்து வந்தவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்விக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி மகத்தான, பெரிய குற்றம் செய்துவிட்டு தண்டிக்கப்பட்டவர்களைக் கூட கடுமையான முறை யிலே பழிக்குப் பழி வாங்கக்கூடிய முறையிலே அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணமே எனக்கும் கிடையாது, இந்த அரசாங்கத்திற்கும் கிடையாது. ஆனால் எப்படி அவர்களைத் திருத்துவது என்பது தான் அரசாங்கத்தினுடைய அக்கறையாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர், அவர்களைத் திருத்துவதற்கு வசதி செய்யவேண்டுமென்றும், அவர்களை ஹூமன் டிரீட்மெண்ட் டாக நடத்த வேண்டுமென்றும் கூறினார்கள். மனித உணர்ச்சி

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th March 1961]

யோடு, மனிதத் தன்மையோடு அவர்கள் கஷ்டப்படாத முறையிலே நடத்தப்பட வேண்டுமென்பதை நானும் உணர்கிறேன். அவர்கள் யோசனையை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இரவிலே 3, 4 பேர்களை ஒரு சப்-ஜெயிலில் அடைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இரவிலே வெளிக்குச் செல்லவேண்டுமென்றால், மிகவும் கஷ்டமான நிலை ஏற்படுகிறது என்றெல்லாம் ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். அதை நான் முற்றிலும் அறிவேன். அவருடைய கருத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்தக் கஷ்டத்தை நானும் அனுபவித்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முன்பு நான் ஜெயிலில் இருந்தபோது லாக்கப்பிலே அடைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு இரவு, அந்த லாக்கப்பிலே அப்போது விளக்குகள்கூட கிடையாது, மூத்திரம் போக நேரிட்டது. ஒரு மூலையில் சிறிய பாளை இருந்தது. அந்த இரவில் மூத்திரம் போனபோது, சிறிது வெளியேகூட சித்தித்துவிட்டது. இந்தக் கஷ்டங்களைப்பெல்லாம் நானே பட்டிருக்கிறேன். ஆகையால் இவைகள் எல்லாம் எனக்குத் தெரியாததல்ல. ஆனால் அதே சமயத்தில் நிர்வாகக் கஷ்டத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். லாக்கப்பில் இருக்கும்போதே தப்பித்துக்கொண்டு ஓடிவிடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருக்கும்போது, லாக்கப்பை எடுத்துவிட்டு, வெளியே போய் வருவது என்று சொன்னால், ஒவ்வொருவருக்கும் வெளியே சென்று வருவதற்கு வார்டன்கள் போடமுடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். முடியுமானால் செய்யலாம். மேலும் பரிசீலனை செய்து, இவைகளையெல்லாம் அமுலுக்கு கொண்டுவர முடியுமா என்று பார்ப்பதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. ஆகவே இவைகள் எல்லாம் அவ்வளவு தூரம் சாத்தியப்படும் என்றும் சொல்வதற்கில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : காலையிலே வெளியே அனுப்பும் போது ஏக காலத்திலே ரன்னிங் ரேசில் கக்கூசுக்குப் போகக் கூடிய நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். கொஞ்சம் பலசாலியானால், எப்படியும் ஓடி முந்திக் கொள்வதற்கு முடியும். ஆனால் இது எல்லோருக்கும் முடியாத ஒரு கஷ்டமான நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கக்கூஸ்களையாவது அதிகமாகக் கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நானேதான் அனுபவித்து இருக்கிறேன் என்று சொன்னேனே. எவ்வளவுதூரம் வசதிகளை செய்யப்பட முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யும். ஆனால் ஜெயிலிலே இருப்பதினால் நல்ல பழக்கங்கள்கூட ஏற்படுகின்றன. ஜெயிலிலே நல்ல பண்பாடுகள் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். வாழ்க்கை அனுபவம் ஜெயிலிலேயேகூட ஏற்படுகிறது. சொந்த மனைவியிடம் அதிகாரம் பண்ணுபவர்கள்கூட, அங்கு கொஞ்சம் பொறுமை, அடக்கம் போன்றவைகளை

9th March 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam].

கற்றுக்கொள்கிறார்கள். வாழ்க்கையிலே ஜெயிலிலேதான் எத்தனையோ பாடங்களை கற்றுக் கொள்கிறார்கள். மனிதனை ஸ்டடி பண்ணுவதாக இருந்தால், அங்குதான் ஸ்டடி பண்ணவேண்டும். ஆனால் மற்றபடி சப்-ஜெயிலிலே கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்வது எல்லாம் உண்மைதான். அதைக் குறைப்பதற்கான கவனம் செலுத்தப்பட்டுத்தான் வருகிறது. பூரணமாக எல்லாக் கஷ்டங்களையும் நிவர்த்தி செய்ய முடியாவிட்டாலும், ஓரளவு கூடியவரைக்கும் திருப்தி செய்ய முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நான்கூட சப்-ஜெயிலிலே இரண்டு மூன்று பேராக அடைக்கப்பட்டிருந்தபோது, எங்களையெல்லாம் சப்-ஜெயிலிலே இருந்து சென்ட்ரல் ஜெயிலுக்கு மாற்றிவிடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, எவ்வளவுதூரம் குறைகளை நீக்க முடியுமோ, அதற்கான கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து படிப்பு வசதி செய்யப்படவேண்டுமென்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். ஏற்கனவே இப்போது 50%, 60%, 70% என்று இது அதிகப்பட்டு வருகிறது. அதோடு இப்படி படிப்பு வசதி செய்து கொடுப்பதோடு, தொழிலும் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இந்த யோசனை முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியது. அதன்படி தொழிலும் சொல்லிக்கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. டிஸ்சார்ஜ் பிரிசினர்ஸ் சொஸைடி மூலம், தொழில் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டு சிறைவாசம் முடிந்த வெளியே வருகிறவர்கள், அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபடுவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து தரப்படுகிறது. ஆனால் சிலர் சிறையில் கற்றுக்கொண்ட தொழிலை வெளியே வந்த பின் செய்ய முற்படுகின்றனர். சிலர் தங்கள் பழைய தொழிலையே செய்யப் பிரியப்படுகின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் இந்த டிஸ்சார்ஜ் பிரிசினர்ஸ் சொஸைடி மூலம் நடைபெறுகின்ற தொழிலிலே என்னென்ன உதவிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதையெல்லாம் விசாரித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். இதிலே முக்கியமாக என்ன கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்றால், அவர்கள் அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டு நல்வாழ்வு வாழ்கிறார்களா என்று அவர்களுடைய ஆப்டர் கேர் (After care) பற்றிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிலேயும் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று தான் வற்புறுத்திக் கொண்டும் வருகிறோம்.

அடுத்து, ஜெயில் விசிட்டர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரே கட்சிதான் இதற்கு நியமிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. இதிலே கட்சியே இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எதிர்க் கட்சியினர் எத்தனை பேரைத் தாங்கள் ஜெயில் விசிட்டர்களாகப் போட்டிருக்கிறீர்கள் என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

[9th March 1961]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நான் லெட்டரே போட்டிருக்கிறேன். போடமுடியாது என்று பதிலே வந்திருக்கிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : யாராவது சொன்னால் போடுகிறோம். அரசியலில் இல்லாதவர்கள் எத்தனையோ பேர் இதில் இருந்து வருகிறார்கள். “இவர் நல்ல வேலை செய்திருக்கிறார், இவரைப் போடலாம்” என்று எழுதுகிறார்கள். அவர் யார் என்று கூட நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் நாம் அவரைப் போடுகிறோம். அப்படிப் போடப்படுகிறவர்கள் எல்லாம் அரசியல்வாதிகள் அல்ல என்பது நமக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : என்னுடைய தொகுதியிலே ஜெயில் இருக்கிறது. நான் எம்.எல்.ஏ.-வாக ஆகும் வரையில் அந்தத் தொகுதியில் யார் எம்.எல்.ஏ.-வாக இருந்தாரோ அவர்தான் ஜெயில் விசிட்டராக இருந்தார். ஆனால் இப்பொழுது அங்கு ஒரு காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஸி. ஜெயில் விசிட்டராக போடப்பட்டிருக்கிறார்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். நான் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா எம்.எல்.ஏ.-க்களும் ஜெயில் விசிட்டர்களாக கருதப்படுவார்கள். எம்.எல்.ஏ.-ஐ ஜெயில் விசிட்டராக போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகையால் எம்.எல்.ஏ.-ஐ ஜெயில் விசிட்டராக போடுவதில்லை. ஒரு வேளை அவர் எம்.எல்.ஸி. ஆவதற்கு முன்னால் ஜெயில் விசிட்டராக போடப்பட்டிருக்கலாம். அது அப்படியே இருக்கும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அவர் எம்.எல்.ஸி. ஆன பிற்பாடுதான் ஜெயில் விசிட்டராக போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் எம்.எல்.ஸி.-ஐ மட்டும் ஜெயில் விசிட்டராக போடுவதற்கு என்ன காரணம்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எம்.எல்.ஏ.-க்களை ஜெயில் விசிட்டர்களாக போடுவதில்லை என்று நான் இப்பொழுது சொல்லுகிறேன்.

‘பரோல்’ விஷயத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். பெரிய குற்றம் செய்தவர்களாக இருந்தால்கூட, தாராள மனதோடுதான் போய் விட்டு வர்ட்டும் என்று நான் பரோலில் விடுவதற்கு முயற்சி செய்கிறேன். ‘பரோலில்’ வெளியில் வருவதற்கு முன்பு எவ்வளவு அவஸ்தைப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் சில சமயத்தில் அவர்களை ‘பரோலில்’ விடுவது அவர்களுக்கே ஆபத்து என்று நமக்கு ரிபோர்ட்டு வருகிறது. பொதுவாக ‘பரோல்’ கொடுக்கிற விஷயத்திலே எவ்வளவு தூரம் கொடுக்கலாமோ அவ்வளவு தூரம் கொடுக்கிறோம்.

சாப்பாட்டு விஷயத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது சாப்பாட்டில் எவ்வளவோ அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நல்ல உணவு சமைக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இது நன்றாக கவனிக்கப்படுகிறது. ஜெயில்

9th March 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

தோட்டத்தில் விளையும் கறிகாய்களை தங்களுக்கு கொடுப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். பத்து, பதினைந்து நாட்களுக்கு இருந்தால் என்ன தெரியும்? இன்னும் கொஞ்ச நாட்கள் இருந்தால் தெரியும். (சிரிப்பு). ஜெயில் தோட்டத்தில் விளைகிற கறிகாய்களைக் கொடுத்துத்தான் செய்கிறார்கள். நானே பார்த்திருக்கிறேன். பல ஜெயில்களை நான் பார்வையிட்டிருக்கிறேன். ஜெயில்களை பார்வையிடும் பொழுது சாப்பாட்டையும் பார்ப்பேன். பார்க்கும்பொழுது, இந்தக் கறிகாய்களையெல்லாம் நிறைய போடுகிறார்கள். நான் நினைக்கிறேன், முன்பு 'ஏ' கிளாஸ், 'பி' கிளாஸ் கைதிகளுக்குக் கூட இம்மாதிரி சாப்பாடு இருந்ததில்லை. சாப்பாடு நன்றாக இருக்கிறது. வாசனை வருவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

ஆனால், சாப்பாட்டில் கல், மண் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கல், மண் இருப்பது வாஸ்தவம்தான். இதுவரையிலும் ஜெயிலுக்கு வேண்டிய சாமான்களை கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்கள்தான் சப்ளை செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் சப்ளை செய்கிற சோளம் முதலியவைகளில்தான் கல் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினரே சொன்னார்கள். கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்ஸ் சப்ளை செய்வது ரொம்பவும் சுத்தமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. அவர்கள் சப்ளை செய்யும் சாமான்களிலும் கல் இருக்கிறது. இப்பொழுது கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்ஸ் மட்டுமல்லாமல் தனிநபர்களிடமிருந்தும் ஜெயில்களுக்கு வேண்டிய சாமான்கள் வாங்குவதற்கு அனுசூலமாக உத்தரவு மாற்றி போடப்பட்டிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டு கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள் அதைப் பற்றி. இன்னும் சில பேர்களும் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. நல்லசிவம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின்மீது அரசாங்கத்திற்கு பரிபூரணமான அனுதாபம் உண்டு. அவர்கள் மூலம்தான் அரசாங்கம் ரசாயன உரத்தை விநியோகிக்கிறார்கள். அரசாங்கம் ரசாயன உரத்தை வாங்கி, 'சென்டிசர் பூல்' செய்து பிறகு விநியோகிக்கிறோம். அதற்கு மேலே தனிப்பட்ட சொஸைடிகள்தான் அதை விநியோகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம்தான் விநியோகிக்கிறது. இந்தக் கையிலிருந்து அந்தக் கைக்கு மாற்றம்தான். அதில் அவர்களுக்கு கமிஷன் வருகிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் தவறு இருப்பது தெரியாமல் இல்லை. ஆனால் தவறுதல் குறைவு. தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் செய்வதைவிட இதிலே குறைவு. கைக்குத்தல் அரிசி கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள்தான் உற்பத்தி செய்கின்றன. ஜெயில்களுக்கு கைக்குத்தல் அரிசிய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள்தான் சப்ளை செய்கிறது. டெண்டருக்கு விடுவதில்லை. இதுவரையிலும் சாமான்கள் வாங்குவதற்கு ஒரு முறை இருந்தது. ஒன்றுக்கும் டெண்டர் கேட்பதில்லை. மார்க்கெட் ரேட் என்ன இருக்கிறதோ அதற்கு மேலே 5 சதவிகிதம் போட்டு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். ஆஸ்பத்திரிகளில் இம்மாதிரி கிடையாது. அங்கே டெண்டர் கேட்டு யார் குறைவாக டெண்டர் போடுகிறார்களோ, அவர்களிடம்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th March 1961]

மிருந்துதான் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். டெண்டர் முறைதான் சிறந்த முறை. அந்த முறையை அனுஷ்டித்தால்தான் புகார் இல்லாமல் இருக்கும். யார் குறைவாக கொடுக்கிறார்களோ அவர்களிடம் சாமான்களை வாங்குகிறோம். மற்றபடி காரணம் ஏதாவது இருந்தாலொழிய குறைந்த டெண்டர் கொடுப்பவர்களை தள்ளுவதில்லை. அரசாங்கத்தில் மாத்திரமல்ல, எல்லா பொது நிர்வாகத்திலும் இந்த முறைதான் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. ஆஸ்பத்திரிகள், மற்ற இடங்களிலும் இந்த முறையில்தான் சாமான்கள் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. ஆனால் ஜெயில்களில் மாத்திரம் மார்க்கெட் ரேட்டைப் பார்த்து அதற்கு மேலே 5 சதவிகிதம் வைத்து கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கே கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். அது சரியல்ல. அப்படியே இருந்தால், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கே கொடுப்பதாக இருந்தால், சாமான்கள் சரியாக இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகளை ஒரேயடியாக குறைத்துவிடுவது என்பதும் அவ்வளவு சலபம் இல்லை. நேரடியாக உடனே செய்து விடமுடியாது. எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு ஓரளவுக்கு சலுகை கொடுக்கிறோம். கொஞ்ச நாட்களுக்குத்தான் அம்மாதிரி சலுகை கொடுக்க முடியும். நிரந்தரமாக கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது அச்சங்கங்களின் ஆற்றலுக்கு ஆனிரி நேருவதாகும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் எங்களுக்கு பரிபூரண அனுதாபம் உண்டு. ஆனால் அவைகளுக்கு நிரந்தரமாக சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. இப்பொழுது போட்டிருக்கிற உத்தரவுப்படி கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், சாமான்கள் சப்ளை செய்வதற்கு ஜெயில்களிலிருந்து டெண்டர்கள் கோருவார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களும் டெண்டர்கள் போடலாம். தனி நபர்களும் டெண்டர்கள் போடலாம். குறைவான டெண்டருக்கு மேலே 5 சதவிகிதம் வரையில் அதிகமாக இருந்தால்கூட கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திற்கு கொடுக்கவேண்டும் என்ற அந்தச் சலுகை இப்பொழுது கொடுக்கிறோம். தனிப்பட்ட நபர் டெண்டர் போட்ட ரேட்டுக்கு மேலே 5 சதவிகிதம் வரையில் அதிகமாக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். இது நியாயம் இல்லை என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இத்தனை நாட்கள் அதிகச் சலுகை கொடுத்தோம். நல்லதுதான். அதிகச் சலுகை ஓரளவுக்கு கொடுக்கலாம். நிரந்தரமாக அல்ல. அதுவுமல்லாமல் ஜெயில்களுக்கு மாத்திரம் இம்மாதிரி ஒரு புதிய முறையை ஏற்படுத்தவில்லை. ஆஸ்பத்திரிகள் போன்ற ஸ்தாபனங்களில் எப்பொழுதும் டெண்டர் முறைதான் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

சென்னை சிறைக்கூடத்தைப் பற்றி கேட்டார்கள். அதை சென்னைக்கு வெளியே கொண்டுபோய் அமைப்பது பற்றி என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டார்கள். இடமெல்லாம் பார்த்தோம்.

9th March 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

இங்கே ரொம்ப நெருக்கடியாக இருக்கிறது. சௌகரியக் குறைவாக இருக்கிறது. சுகாதார வசதி முதலிய வசதிகள் இல்லை. அதையெல்லாம் உத்தேசித்துத்தான் இதை சென்னைக்கு வெளியே அமைக்கவேண்டும் என்று யோசனை. ஆனால் இது சென்னை நகரத்திற்கு அருகாமையில்தான் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால், 'அண்டர் டிரைல்' கைதிகளைக்கூட போலீஸ் லாக்கப்பில் வைக்காமல் இந்த சிறைக்கூடத்தில்தான் வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் சென்னைக்கு பக்கத்தில் இடம் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது சிறைக்கூடம் இருக்கும் இடம் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியின் விஸ்தரிப்புக்கு வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அது பயன்படும். இப்பொழுது ரெட், ஹில்லில் இடம் பார்த்திருக்கிறோம். மற்ற ஜெயில்களையும் பார்வையிட்டு, அதற்கு வேண்டிய டிசைன் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது ஆர்கிடெக்ட்டினால். புதியதாகக் கட்டப்பட்டுள்ள சிறைக்கூடங்களை பார்வையிட்டு நவீன முறையிலே எல்லா சௌகரியங்களுமுள்ள ஒரு சிறைக்கூடத்தை அமைப்பதற்கு இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இம்மாதிரி எவ்வளவு சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சௌகரியங்கள் செய்துகொடுக்கிறோம். தவறுதல் இருந்தால், ஊழல்கள் இருந்தால் அவற்றை அகற்றுக்கொள்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம். சில பேர்கள் சொல்லுகிற மாதிரி சொர்க்கலோக வாழ்க்கையாக ஜெயில்களை செய்ய முடியாது. அப்படிச் செய்வதில் பிரயோசனமும் இல்லை. பிறகு வெளியில் இருப்பதைவிட ஜெயிலுக்குப் போவதே நல்லது என்று தோன்றும். 'ஹ்யூமன் டிரீட்மெண்டு' இருக்கும். ஆனால் ஜெயில்களை சொர்க்க லோகமாக ஆக்க முடியாது. அங்கே சொர்க்கலோக வாழ்க்கை இருக்காது. சாதாரணமாக ஒன்றும் தொந்தரவு இல்லாமல், அவதியில்லாமல் செய்யலாம். கைதிகளுடைய வாழ்க்கை திருந்த வேண்டும் என்பதுதான் முக்கிய நோக்கம்.

மற்றபடி ஸ்மால் கால் கோர்ட்டு அப்பீல், "அமெண்டுமெண்டு, லி.பி.ஸி., லி.ஆர்.பி.ஸி." ஆகியவற்றைப் பற்றி எல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் லாஸர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் பற்றி மேலும் கவனம் செலுத்தி என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது பற்றி முடிவு செய்யலாம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதுபற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டு எனக்கு எழுதி அனுப்பினால், மேற்கொண்டு கவனம் செலுத்தலாம்.

படிக்கிற விஷயத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். படிப்பதுமட்டுமல்ல, லைப்ரரி முதலிய சாதனங்களும் இருக்கின்றன. கலைவளர்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல நாடகங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. கோவை ஜெயிலிலும் வேறு இடங்களிலும் அருமையான நாடகங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. நல்ல கலைத் திறன், ஆற்றல் எல்லாம் பல கைதிகளுக்கு இருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால் 'இவ்வளவு நன்றாக நடிக்கக்கூடியவர்களா குற்றம் புரிந்துவிட்டு ஜெயிலுக்கு வந்திருக்கிறார்கள், ஐயோ பாவம்'

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th March 1961]

என்று தோன்றுகிறது. அவர்கள் நல்ல முறையில் திருந்துகிறார்கள். மேலும் திருந்தவேண்டும். சிறையை விட்டு வெளியே வந்தபிறகு கூட, அவர்கள் நிரந்தரமாக நல்ல வாழ்க்கையில் ஈடுபடக்கூடிய வகையிலே இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. கடைசியாகப் பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரும் இன்னும் சில அங்கத்தினர்களும் அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசியல் கைதிகள் என்றால், அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். சில சில குற்றங்களுக்காக ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கும் அரசியலுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று அங்கத்தினர் சொல்லமாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். இதைப் பற்றி இன்னொரு நாள்கூட இங்கே பேசினார்கள். அந்தக் குற்றவாளிகள் கொலைக் குற்றம்கூட செய்திருக்கலாம்.

பொதுவாக, போலீஸ் சுடவேண்டிய நிமித்தம் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அவ்வாறு சமாளித்து வரும் போலீஸைப் பாராட்டுகிறேன். செஷன்ஸ் கோர்ட்டிலே ஒரு வருஷம் செஷன்ஸ் கேஸே இல்லையென்றால் “ஒயிட்கிளஸ்ஸ்” கொடுப்பார்கள். அவ்வாறே சுடவேண்டிய நிமித்தம் ஏற்படவில்லை என்றால் போலீஸைப் பாராட்டுகிறோம். அதைப் போல, சுடவே கூடாது, துப்பாக்கியே எடுக்கக்கூடாது என்பதைத் தான் நான் போலீசாருக்கு வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறேன். இருந்தாலும் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு செய்தி வந்தது. மேச்சேரி கொலைவழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட எதிரிகள் பல பேர்களைக் கொன்றிருக்கிறார்கள். போலீசார் அவர்களில் ஒருவரைப் பிடிக்கச் சென்றபொழுது அவன் துப்பாக்கியை எடுத்துச் சுட்டான். ஆகவே போலீஸ் சுடவேண்டிய நிமித்தம் ஏற்பட்டது என்று தெரியவருகிறது. இந்த சம்பவத்தோடு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சென்ற நடத்தையை ஒப்பிடவேண்டுமென்று சொல்லுவது தவறு. “போலீசார் செய்ததுபோலும் நானும் செய்வேன்” என்று சொல்லுவது தவறு. கம்யூனிஸ்டு கட்சி அவ்வளவு கேவலமான கொள்கையை அனுசரிப்பதில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். நான் உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன். அவர்களுடைய பாராட்டுதலைப் பெறுவதற்காக அல்ல. இளைஞர்கள் ஜெயிலில் வாடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எனக்கு அவர்கள் மீது பரிபூரண அனுதாபம் உண்டு. ஆனால் நிகழ்ந்துவிட்ட குற்றம் கடுமையான குற்றம். அந்தக் கேசுகள் எல்லாம் உயர்நீதி மன்றம் வரையில் போயிருக்கின்றன. சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குப் போனதோ, என்னமோ தெரியாது. நேற்கூட ஒரு ஜட்ஜ்மெண்டைப் படித்தேன். பெனிபிட் ஆப் டவுட் இருந்தால் விடுதலை செய்கிறார்கள். குற்றம் செய்திருக்கிறான், இருந்தாலும் பெனிபிட் ஆப் டி. டவுட் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று நீதிபதி தீர்ப்பில் சொல்லியிருக்கிறார். அப்பீலிலே எல்லாவற்றையும் அலசிப் பார்த்துத்தான் ஆயுள் தண்டனை கொடுக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்டசபையிலே சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக, குற்றவாளிகள் இளைஞர்கள் என்பதற்காக இதிலே என் இஷ்டம்போல் தலையிடுவது நியாயமா?

9th March 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அந்தக் குற்றங்களை நான் இங்கே வர்ணிக்கப்போவதில்லை. கோரமான முறையில் சில குற்றங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவன் கொலை செய்கிறான் என்றால், எதற்காக கொலை செய்கிறான்? அந்த க்ஷணத்தில் அவனது மனம் கெட்டுப்போய் விடுகிறது. ஏதோ மனைவி மேலே கோபம் அல்லது வேறு யார் பேரிலோ கோபம். நிதானம் தவறிவிடுகிறது. கொலை செய்து விடுகிறான். அதற்குப் பிறகு நல்லவனாக இருக்கிறான். அப்படி நிதானம் தவறிச் செய்தாலும், ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகும் பொழுது, கேசில் ஸர்க்கம்ஸ்டான்ஷியல் எவிடென்ஸ் இருக்கிறதா என்று பார்த்துத்தான் தண்டிக்கிறார்கள். மெர்ஸி பெட்டிஷன்கள் வருகின்றன. ஸர்கம்ஸ்டான்ஷியல் எவிடென்ஸ் இல்லை, ஒத்துக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லுகிறோம். இதிலே எல்லாம் என் இஷ்டம்போல் செய்வதற்கு இல்லை. ஆனால் எனக்கு அனுதாபம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அது வேறு விஷயம். பழி வாங்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கும் இல்லை, அரசாங்கத்துக்கும் இல்லை.

அடுத்தபடியாக இந்தமாதிரி கேஸ்களுக்கு ரெமிஷன் இல்லை என்று சொன்னார்கள். என்னை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மற்றவர்களுக்கு எதற்காக ரெமிஷன் கொடுக்கவேண்டுமோ, அதே காரணத்திற்கு இவர்களுக்கும் ரெமிஷன் கொடுக்கவேண்டும். இது கவனிக்கப்படும். ஆனால் இதை ஒரு பிரச்சனையாக வைத்து, இதற்கு ஒரு கிளர்ச்சியை துவக்குவது முறையல்ல என்பதைத் தாழ்மை யுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதற்குமேல் அங்கத்தினர்களுடைய நேரத்தை நான் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. மொத்தத்திலே இந்த சிறை இலாகா நிர்வாகத்தைப் பற்றியும், கைதிகள் சௌகரியமாக வாழவேண்டுமென்று அவாவுடன் நல்ல யோசனைகளைச் சொன்ன அங்கத்தினர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த இரண்டு கோரிக்கைகளையும் அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member, Sri V. K. Kothandaraman pressing his Cut Motion?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: I press my Cut Motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 1,29,08,800 under Demand XII—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.”

The Cut Motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,29,08,800 under Demand XII—Administration of Justice.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[9th March 1961]

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member, Sri V. K. Kothandaraman withdrawing his Cut Motion to Demand XIII of pressing it?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: I am not withdrawing my Cut Motion but am pressing it.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 1,40,64,900 under Demand XIII—Jails be reduced by Rs. 100.”

The Cut Motion was put and lost.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I demand a poll, Sir.

(The division bell was rung.)

DEPUTY SPEAKER: I shall again put the Cut Motion to vote.

The question is—

“That the allotment of Rs. 1,40,64,900 under Demand XIII—Jails be reduced by Rs. 100.”

The Cut Motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,40,64,900 under Demand XIII—Jails.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

1-59
p.m.

